

Warszawa, dnia 6 kwietnia 2018 r.

Poz. 680

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia 1 marca 2018 r.

w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów²⁾

Na podstawie art. 146 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje instalacji, dla których określa się standardy emisyjne w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza;
- 2) rodzaje źródeł spalania paliw, dla których określa się standardy emisyjne w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza;
- 3) standardy emisyjne w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza dla instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów;
- 4) dla niektórych z rodzajów instalacji i źródeł spalania paliw oraz dla urządzeń spalania lub współspalania odpadów:
 - a) warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, w tym stopień odsiarczania, lub
 - b) sposób sprawdzania dotrzymywania standardów emisyjnych, lub
 - c) stałe lub przejściowe odstępstwa od standardów emisyjnych, lub
 - d) warunki odstępstw, granice odstępstw lub warunki zastosowania planu obniżenia emisji, lub
 - e) sposoby postępowania w przypadku zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję, lub

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 96).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz. Urz. WE L 85 z 28.03.1987, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 8, str. 269, Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991, str. 48 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 10, Dz. Urz. WE C 241 z 29.08.1994, str. 1 i Dz. Urz. WE L 122 z 16.05.2003, str. 36 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 335);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17 i Dz. Urz. UE L 158 z 19.06.2012, str. 25);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888, 1999, 2056, 2180 i 2290 oraz z 2018 r. poz. 9, 88, 534 i 650.

- f) przypadki, w których jest wymagane wstrzymanie podawania odpadów do spalania lub współspalania lub zatrzymanie instalacji i urządzenia spalania lub współspalania odpadów, lub
- g) wymagania lub ograniczenia w zakresie stosowania paliw, surowców lub materiałów, w tym substancji lub mieszanin, o określonych właściwościach, cechach lub parametrach, lub
- h) wymagania w zakresie stosowania określonych rozwiązań technicznych zapewniających ograniczenie emisji, lub
- i) przypadki, w których prowadzący instalacje lub użytkownik urządzenia spalania lub współspalania odpadów przekazuje organowi właściwemu do wydania pozwolenia, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska lub ministrowi właściwemu do spraw środowiska:
 - informacje o niedotrzymaniu standardów emisyjnych oraz o odstępstwach od standardów emisyjnych,
 - informacje lub dane dotyczące warunków lub wielkości emisji, a także działań zmierzających do ograniczenia emisji, w tym realizacji planu obniżenia emisji, lub
- j) termin i formę przekazania informacji lub danych, o których mowa w lit. i.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) biomase – rozumie się przez to produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa, które mogą być wykorzystywane jako paliwo w celu odzyskania zawartej w nich energii, oraz następujące rodzaje odpadów:
 - a) odpady roślinne z rolnictwa i leśnictwa,
 - b) odpady roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,
 - c) włókniste odpady roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu produkcji, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana,
 - d) odpady korka,
 - e) odpady drewna, z wyjątkiem odpadów drewna zanieczyszczonego impregnatami lub powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzącego z budowy, remontów i rozbiórki obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej;
- 2) kominie – rozumie się przez to strukturę zawierającą jeden lub więcej przewodów kominowych służących do wprowadzania gazów odlotowych do powietrza;
- 3) mocy cieplnej – rozumie się przez to ilość energii wprowadzanej w paliwie do źródła spalania paliw, instalacji albo urządzenia w jednostce czasu;
- 4) oleju napędowym – rozumie się przez to:
 - a) ropopochodne paliwo ciekłe objęte kodem CN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 lub 2710 20 19 lub
 - b) ropopochodne paliwo ciekłe, którego mniej niż 65% objętości, włączając straty, destyluje w temperaturze 250°C i którego co najmniej 85% objętości, włączając straty, destyluje w temperaturze 350°C przy zastosowaniu standardowej metody badania destylacji produktów naftowych ASTM D86;
- 5) organie właściwym do wydania pozwolenia – rozumie się przez to organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;
- 6) paliwie – rozumie się przez to palną substancję stałą, ciekłą lub gazową;
- 7) pyle – rozumie się przez to cząstki o dowolnym kształcie, strukturze i gęstości, rozproszone w fazie gazowej w warunkach punktu pobierania próbki, które mogą zostać zebrane przez filtrację w określonych warunkach po reprezentatywnym pobraniu próbek gazu do analizy i które pozostają w górnej części filtra i na filtrze po suszeniu w określonych warunkach;
- 8) rozruchu i wyłączaniu – rozumie się przez to działania prowadzone w trybie przewidzianym w tej części instrukcji obsługi źródła spalania paliw, instalacji albo urządzenia, która określa w szczególności warunki oraz odpowiednio czas rozruchu i wyłączania źródła spalania paliw, instalacji albo urządzenia; w przypadku źródeł spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW okresy rozruchu i wyłączania ustala się z uwzględnieniem decyzji wykonawczej Komisji z dnia 7 maja 2012 r. dotyczącej określania okresów rozruchu i wyłączenia do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz. Urz. UE L 123 z 09.05.2012, str. 44);

- 9) tlenkach azotu – rozumie się przez to tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu;
- 10) turbinie gazowej – rozumie się przez to wirujące urządzenie przetwarzające ciepło w energię mechaniczną (pracę), w skład którego wchodzi w szczególności:
 - a) komora spalania, w której następuje utlenianie paliwa w celu podgrzania sprężonego czynnika roboczego,
 - b) turbina, w której rozpręża się podgrzany czynnik, oddając energię wirnikowi,
 - c) sprężarka.

§ 3. 1. Strumień objętości gazów odlotowych wyraża się w metrach sześciennych gazów odlotowych na godzinę odniesionych do warunków umownych temperatury 273,15 K, ciśnienia 101,3 kPa, a w przypadku procesu spalania paliw oraz spalania lub współspalania odpadów w źródłach spalania paliw, instalacjach i urządzeniach, do których stosuje się przepisy rozdziału 2 i 3, odniesionych także do zawartości pary wodnej nie większej niż 5 g/kg gazów odlotowych (gazy suche), oznaczanych jako m^3_u/h .

2. Stężenie substancji w gazach odlotowych wyraża się w miligramach substancji na metr sześcienny gazów odlotowych odniesiony do warunków umownych temperatury 273,15 K, ciśnienia 101,3 kPa, a w przypadku procesu spalania paliw oraz spalania lub współspalania odpadów w źródłach spalania paliw, instalacjach i urządzeniach, do których stosuje się przepisy rozdziału 2 i 3, odniesiony także do gazu suchego, oznaczanych jako mg/m^3_u .

3. Stężenie substancji w gazach odlotowych z procesu spalania paliw oraz spalania lub współspalania odpadów sprowadza się do standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych i oblicza się według wzoru:

$$E_1 = \frac{21 - O_1}{21 - O_2} \times E_2$$

gdzie:

E_1 – oznacza stężenie substancji w gazach odlotowych przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych,

E_2 – oznacza stężenie substancji w gazach odlotowych, zmierzone albo obliczone,

O_1 – oznacza standardową zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażoną w procentach,

O_2 – oznacza zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażoną w procentach, zmierzoną albo obliczoną.

4. W przypadku jednoczesnego spalania różnych paliw zawartość tlenu w gazach odlotowych, do której odnosi się wielkość emisji substancji, ustala się jako średnią ważoną obliczoną ze standardowych zawartości tlenu odpowiadających poszczególnym paliwom, przy czym wagami są te wielkości, które stanowią wagi przy obliczaniu średnich ważonych wielkości emisji substancji.

Rozdział 2

Źródła spalania paliw

§ 4. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) paliwie dominującym – rozumie się przez to paliwo spalane w źródle wielopaliwowym, w którym są spalane pozostałości po destylacji i przetwarzaniu w procesie rafinacji ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces, i które posiada najwyższy standard emisyjny, a w przypadku kilku paliw mających ten sam standard emisyjny – paliwo, w którym jest dostarczana największa część mocy do źródła wielopaliwowego;
- 2) paliwie rafineryjnym – rozumie się przez to stały, ciekły lub gazowy materiał palny uzyskany na etapach destylacji i konwersji w procesie rafinacji ropy naftowej, w tym rafineryjne paliwo gazowe, gaz syntezowy, oleje rafineryjne i koks naftowy;
- 3) silniku – rozumie się przez to silnik Diesla, silnik dwupaliwowy lub silnik gazowy;
- 4) silniku Diesla – rozumie się przez to silnik spalinowy o spalaniu wewnętrznym pracujący w cyklu Diesla i wykorzystujący zapłon samoczynny do spalania paliwa;
- 5) silniku dwupaliwowym – rozumie się przez to silnik spalinowy o spalaniu wewnętrznym wykorzystujący zapłon samoczynny i pracujący w cyklu Diesla przy spalaniu paliw ciekłych oraz w cyklu Otto przy spalaniu paliw gazowych;

- 6) silniku gazowym – rozumie się przez to silnik spalinowy o spalaniu wewnętrznym pracujący w cyklu Otto i wykorzystujący zapłon iskrowy lub, w przypadku silników dwupaliwowych, zapłon samoczynny do spalania paliwa;
- 7) źródle istniejącym – rozumie się przez to:
 - a) w przypadku źródła spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, ustalonej z uwzględnieniem pierwszej lub drugiej zasady łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „ustawą”, (dużego źródła) – źródło spalania paliw, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 7 stycznia 2013 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 7 stycznia 2014 r.,
 - b) w przypadku źródła spalania paliw innego niż duże źródło, o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW (średniego źródła) – źródło spalania paliw oddane do użytkowania przed dniem 20 grudnia 2018 r., a w przypadku gdy pozwolenie na budowę źródła wydano przed dniem 19 grudnia 2017 r. – oddane do użytkowania nie później niż w dniu 20 grudnia 2018 r.;
- 8) źródle nowym – rozumie się przez to:
 - a) w przypadku dużego źródła – źródło spalania paliw, dla którego pozwolenie na budowę wydano po dniu 6 stycznia 2013 r. lub które zostało oddane do użytkowania po dniu 7 stycznia 2014 r.,
 - b) w przypadku średniego źródła – źródło spalania paliw oddane do użytkowania po dniu 19 grudnia 2018 r., a w przypadku gdy pozwolenie na budowę źródła wydano po dniu 18 grudnia 2017 r. – oddane do użytkowania po dniu 20 grudnia 2018 r.;
- 9) źródle wielopaliwowym – rozumie się przez to źródło spalania paliw, w którym są spalane jednocześnie lub na przemian co najmniej dwa rodzaje paliw.

2. Przez źródło istniejące rozumie się także duże źródło oraz średnie źródło, dla których przed dniem 1 lipca 1987 r. zamiast pierwszego pozwolenia na budowę wydano odpowiednik takiego pozwolenia.

§ 5. Standardy emisyjne określa się dla źródeł spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW, zwanych dalej „źródłami”, innych niż:

- 1) źródła, w których produkty spalania są wykorzystywane bezpośrednio do ogrzewania, suszenia lub każdej innej obróbki przedmiotów lub materiałów;
- 2) źródła do oczyszczania gazów odlotowych przez spalanie, które nie są eksploatowane jako niezależne źródła;
- 3) źródła do regeneracji katalizatorów w krakowaniu katalitycznym;
- 4) źródła do konwersji siarkowodoru w siarkę;
- 5) reaktory używane w przemyśle chemicznym;
- 6) źródła do opalania baterii koksowniczych;
- 7) nagrzewnice Cowpera;
- 8) źródła stosowane do napędu pojazdu, statku lub statku powietrznego;
- 9) turbiny gazowe, silniki gazowe i silniki Diesla usytuowane na platformach morskich;
- 10) silniki Diesla o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW;
- 11) kotły odzysknicowe w instalacjach do produkcji masy celulozowej;
- 12) źródła, w których są spalane lub współspalane odpady stałe inne niż biomasa lub odpady płynne;
- 13) średnie źródła o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 5 MW eksploatowane na terenie gospodarstwa rolnego, w których jest spalany wyłącznie nieprzetworzony obornik pochodzący od drobiu, o którym mowa w art. 9 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.⁴⁾);

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3 i Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86.

14) średnie źródła:

- a) w których gazowe produkty spalania są wykorzystywane bezpośrednio w gazowym ogrzewaniu pomieszczeń w celu poprawy warunków pracy,
- b) w których są spalane wyłącznie lub w połączeniu z innymi paliwami paliwa rafineryjne w celu wytwarzania energii w rafineriach ropy naftowej lub rafineriach gazu,
- c) stosowane w krematoriach.

§ 6. 1. Standardy emisyjne dla dużych źródeł będących źródłami istniejącymi określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7–9.

2. Standardy emisyjne dla średnich źródeł będących źródłami istniejącymi, dla których pierwsze pozwolenie na budowę albo odpowiednik takiego pozwolenia wydano przed dniem 1 lipca 1987 r., określa załącznik nr 2 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8.

3. Standardy emisyjne dla średnich źródeł będących źródłami istniejącymi, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., jeżeli wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed dniem 27 listopada 2002 r., i które zostały oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., określa załącznik nr 3 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8.

4. Standardy emisyjne dla średnich źródeł będących źródłami istniejącymi:

- 1) dla których wnioski o wydanie pozwolenia na budowę złożono po dniu 26 listopada 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.,
 - 2) w których po dniu 27 listopada 2003 r. dokonano istotnej zmiany instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy
- określa załącznik nr 4 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8.

5. Standardy emisyjne dla:

- 1) średnich źródeł będących źródłami nowymi,
- 2) średnich źródeł będących źródłami istniejącymi, które zostały oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązali się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródła będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas ich użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, eksploatowanych po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli deklaracja dotyczyła części źródła – to dla tych części eksploatowanych po dniu 31 grudnia 2015 r.

– określa załącznik nr 5 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7 i § 8.

6. Standardy emisyjne dla:

- 1) dużych źródeł będących źródłami nowymi,
- 2) dużych źródeł będących źródłami istniejącymi, które zostały oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązali się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródła będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas ich użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, eksploatowanych po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli deklaracja dotyczyła części źródła – to dla tych części eksploatowanych po dniu 31 grudnia 2015 r.,
- 3) źródeł, o których mowa w art. 146a ust. 1 ustawy, eksploatowanych po dniu 31 grudnia 2023 r. lub po wykorzystaniu limitu czasu użytkowania odpowiednio 17 500 godzin albo 32 000 godzin, mimo złożenia przez prowadzących takie źródła pisemnej deklaracji, o której mowa w art. 146a ust. 1 ustawy

– określa załącznik nr 6 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7 i § 8.

§ 7. 1. Standardy emisyjne dla źródła, do którego stosuje się pierwszą, drugą albo trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych dla każdej części źródła, ważona względem nominalnej mocy cieplnej tych części źródła.

2. Standardy emisyjne dla każdej części źródła, o którym mowa w ust. 1, stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6, § 8 i § 9, odpowiadające całkowitej nominalnej mocy cieplnej źródła, o której mowa w art. 157a ust. 2 ustawy.

3. W przypadku źródła, do którego stosuje się pierwszą, drugą albo trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, nominalnej mocy cieplnej źródła odpowiada całkowita nominalna moc cieplna tego źródła.

§ 8. 1. Standardy emisyjne dla źródła wielopaliwowego, w którym są spalane jednocześnie co najmniej dwa rodzaje paliw, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6, odpowiadających poszczególnym paliwom i nominalnej mocy cieplnej źródła, ważona względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw.

2. Standardy emisyjne dla źródła wielopaliwowego, w którym są spalane na przemian co najmniej dwa rodzaje paliw, stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła i spalaniem rodzajowi paliwa.

3. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego, o którym mowa w § 6 ust. 1–4, będącego źródłem wielopaliwowym, w którym są spalane lub współspalane razem z innymi paliwami pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces:

- 1) jeżeli moc cieplna ze spalania paliwa dominującego wynosi co najmniej 50% mocy cieplnej ze spalania wszystkich paliw – stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 1–4, odpowiadające temu paliwu i nominalnej mocy cieplnej źródła;
- 2) jeżeli moc cieplna ze spalania paliwa dominującego wynosi mniej niż 50% mocy cieplnej ze spalania wszystkich paliw – ustala się w następujący sposób:
 - a) od dwukrotnej najwyższej wartości standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6 ust. 1–4, ze spalania jednego z tych paliw odejmuje się wartość najniższą standardu emisyjnego, następnie różnicę tę mnoży się przez moc cieplną ze spalania paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, a jeżeli są spalane dwa paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, różnicę tę mnoży się przez wyższą moc cieplną ze spalania tych dwóch paliw,
 - b) standard emisyjny, o którym mowa w § 6 ust. 1–4, ze spalania paliw, poza paliwem z najwyższym standardem emisyjnym dla źródła, mnoży się przez moc cieplną z ich spalania,
 - c) sumę wartości ustalonych w sposób, o którym mowa w lit. a i b, dzieli się przez moc cieplną ze spalania wszystkich paliw.

4. W przypadku źródeł istniejących, o których mowa w § 6 ust. 1–4, będących źródłami wielopaliwowymi, z wyjątkiem turbin gazowych i silników, zamiast standardów emisyjnych określonych zgodnie z ust. 1 i 3 mogą być stosowane następujące standardy emisyjne dwutlenku siarki:

- 1) 1000 mg/m³_v, uśrednione dla źródeł wielopaliwowych, w których razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces – dla źródeł, dla których pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r.;
- 2) 600 mg/m³_v, uśrednione dla źródeł wielopaliwowych, w których razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces – dla źródeł innych niż określone w pkt 1.

5. W przypadku źródła wielopaliwowego, do którego stosuje się pierwszą, drugą albo trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, standardy emisyjne, o których mowa w ust. 1–3, ustala się dla każdego paliwa z uwzględnieniem całkowitej nominalnej mocy cieplnej źródła.

§ 9. 1. W przypadku rozbudowy dużego źródła oraz w przypadku źródła, które po rozbudowie stanie się dużym źródłem, jeżeli rozbudowa źródła istniejącego nastąpiła po dniu 31 grudnia 2015 r. albo rozbudowa dotyczy źródła nowego, standardy emisyjne dla dobudowanej części źródła stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 6, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła po rozbudowie.

2. W przypadku wprowadzenia po dniu 31 grudnia 2015 r. w dużym źródle będącym źródłem istniejącym lub w części takiego źródła zmiany mogącej mieć negatywny wpływ na środowisko, standardy emisyjne ze zmienionego źródła istniejącego lub ze zmienionej części takiego źródła stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 6, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła po zmianie.

§ 10. 1. Dopuszcza się odstępstwo od standardu emisyjnego dwutlenku siarki dla źródła, w którym w normalnych warunkach użytkowania jest spalane paliwo o małej zawartości siarki, w przypadku wystąpienia ograniczeń w dostawach tego paliwa. Odstępstwo polega na zwiększeniu standardu emisyjnego dwutlenku siarki dla źródła o 50%, nie dłużej niż 6 miesięcy w roku kalendarzowym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do następujących źródeł szczytowych:

- 1) dużego źródła będącego źródłem istniejącym, w którym jest spalane paliwo stałe lub ciekłe, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.;
- 2) średniego źródła będącego źródłem nowym;
- 3) od dnia 1 stycznia 2025 r. – średniego źródła będącego źródłem istniejącym o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW;
- 4) od dnia 1 stycznia 2030 r. – średniego źródła będącego źródłem istniejącym o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 5 MW.

3. Przez źródło szczytowe rozumie się:

- 1) duże źródło, którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, wynosi nie więcej niż 1500 godzin;
- 2) średnie źródło będące źródłem nowym, którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z trzech lat, wynosi nie więcej niż 500 godzin;
- 3) średnie źródło będące źródłem istniejącym o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW, którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, wynosi:
 - a) do dnia 31 grudnia 2024 r. – nie więcej niż 1500 godzin,
 - b) od dnia 1 stycznia 2025 r. – nie więcej niż 500 godzin, a jeżeli jest to źródło służące wyłącznie do wytwarzania ciepła w razie wystąpienia nadzwyczajnie niskich temperatur, nie więcej niż 1000 godzin;
- 4) średnie źródło będące źródłem istniejącym o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 5 MW, którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, wynosi:
 - a) do dnia 31 grudnia 2029 r. – nie więcej niż 1500 godzin,
 - b) od dnia 1 stycznia 2030 r. – nie więcej niż 500 godzin, a jeżeli jest to źródło służące wyłącznie do wytwarzania ciepła w razie wystąpienia nadzwyczajnie niskich temperatur, nie więcej niż 1000 godzin.

4. W przypadku źródła, do którego stosuje się pierwszą, drugą albo trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, przepisu ust. 1 nie stosuje się także do części dużego źródła i średniego źródła, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca odpowiednio z pięciu lat albo z trzech lat, wynosi nie więcej niż odpowiednio 1500 godzin albo 500 godzin.

5. Jeżeli źródło w czasie eksploatacji zostanie przestawione na warunki pracy źródła szczytowego, dla którego czas użytkowania w roku kalendarzowym będzie ograniczony do limitu czasu użytkowania określonego w ust. 3, w pierwszych latach jego eksploatacji w tych warunkach roczny limit czasu użytkowania nie jest sprawdzany przez liczenie średniej kroczącej z czasów użytkowania źródła w poszczególnych latach, lecz w sposób następujący:

- 1) w drugim roku eksploatacji źródła jako źródła szczytowego – na podstawie czasu użytkowania w roku poprzednim;
- 2) w trzecim roku eksploatacji źródła jako źródła szczytowego – na podstawie średniej arytmetycznej z czasów użytkowania w dwóch poprzednich latach;
- 3) w czwartym roku eksploatacji źródła jako źródła szczytowego – na podstawie średniej arytmetycznej z czasów użytkowania w trzech poprzednich latach;
- 4) w piątym roku eksploatacji źródła jako źródła szczytowego – na podstawie odpowiednio średniej arytmetycznej z czasów użytkowania w czterech albo w trzech poprzednich latach;
- 5) w szóstym roku eksploatacji źródła jako źródła szczytowego i w latach następnych – na podstawie odpowiednio średniej kroczącej z pięciu lat albo z trzech lat.

6. Przepisy ust. 5 stosuje się odpowiednio do źródła szczytowego, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, którego czas użytkowania w roku kalendarzowym zostanie zmniejszony z wartości określonej w ust. 3 pkt 3 lit. a do wartości określonej w ust. 3 pkt 3 lit. b, oraz do źródła szczytowego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, którego czas użytkowania w roku kalendarzowym zostanie zmniejszony z wartości określonej w ust. 3 pkt 4 lit. a do wartości określonej w ust. 3 pkt 4 lit. b.

7. Dopuszcza się odstępstwo od standardów emisyjnych dla źródła, w którym w normalnych warunkach użytkowania jest spalane wyłącznie paliwo gazowe, w przypadku wystąpienia nagłej przerwy w dostawie tego paliwa i spalania w tym źródle paliw innych niż gazowe, jeżeli spalanie tych paliw wymagałoby stosowania urządzeń ograniczających emisję. Odstępstwo od standardów emisyjnych określonych dla tych paliw i źródła polega na zwiększeniu tych standardów o 100%, nie dłużej niż 10 dni w roku kalendarzowym.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 7, prowadzący źródło przekazuje informację organowi właściwemu do wydania pozwolenia, a jeżeli jest to źródło wymagające zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy – ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w ciągu 24 godzin od chwili wystąpienia ograniczeń w dostawach paliwa o małej zawartości siarki albo nagłej przerwy w dostawie paliwa gazowego.

§ 11. 1. W przypadku źródła szczytowego będącego średnim źródłem, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 2, nie stosuje się przepisu § 6 ust. 5 pkt 1. Jeżeli jest to źródło opalane paliwem stałym, to stosuje się do niego standard emisyjny pyłu, który wynosi $100 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.

2. W przypadku źródła szczytowego będącego średnim źródłem, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 3 lit. b, od dnia 1 stycznia 2025 r. stosuje się standardy emisyjne obowiązujące dla tego źródła w dniu 31 grudnia 2024 r.

3. W przypadku źródła szczytowego będącego średnim źródłem, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 4 lit. b, od dnia 1 stycznia 2030 r. stosuje się standardy emisyjne obowiązujące dla tego źródła w dniu 31 grudnia 2029 r.

§ 12. 1. Standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6, nie stosuje się do turbin gazowych i silników gazowych eksploatowanych awaryjnie, których czas użytkowania w roku kalendarzowym wynosi mniej niż 500 godzin.

2. Prowadzący źródło, o którym mowa w ust. 1, przedkłada co roku organowi właściwemu do wydania pozwolenia, w terminie 2 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, dane dotyczące czasu użytkowania źródła w poprzednim roku kalendarzowym.

§ 13. 1. Standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli:

- 1) dla źródeł, do których nie stosuje się pierwszej albo trzeciej zasady łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy, odprowadzających gazy odlotowe do powietrza przez wspólny komin – stężenie substancji w gazach odlotowych we wspólnym kominie lub średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych z różnych źródeł do wspólnego komina ważone względem mocy cieplnej nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 2–4, dla źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem ich nominalnej mocy cieplnej;
- 2) dla źródła, do którego stosuje się pierwszą albo trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy – stężenie substancji w gazach odlotowych we wspólnym kominie lub średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych z różnych części źródła do wspólnego komina ważone względem mocy cieplnej nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1, 5 albo 6, dla części źródła pracujących w tym samym czasie, ważonej względem ich nominalnej mocy cieplnej.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku:

- 1) źródeł, do których stosuje się drugą albo trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy, odprowadzających gazy odlotowe do powietrza przez różne kominy;
- 2) gdy jednym kominem są odprowadzane do powietrza gazy odlotowe ze średnich źródeł, do których ma zastosowanie trzecia zasada łączenia, o której mowa w art. 157a ust. 2 pkt 3 ustawy, i takich, do których ta zasada nie ma zastosowania.

3. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standard emisyjny uznaje się za dotrzymany, jeżeli – w odniesieniu do czasu użytkowania źródła w roku kalendarzowym – są spełnione jednocześnie następujące warunki:

- 1) żadna z zatwierdzonych średnich miesięcznych wartości stężeń substancji nie przekracza standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6;
- 2) żadna z zatwierdzonych średnich dobowych wartości stężeń substancji nie przekracza 110% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6;

- 3) w przypadku źródeł składających się wyłącznie z kotłów, w których jest spalany węgiel, o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW, żadna z zatwierdzonych średnich dobowych wartości stężeń substancji nie przekracza 150% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6;
- 4) 95% wszystkich zatwierdzonych średnich jednogodzinnych wartości stężeń substancji w ciągu roku kalendarzowego nie przekracza 200% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6.

4. Zatwierdzone średnie wartości stężeń substancji, o których mowa w ust. 3, ustala się w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy.

5. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji w trakcie pracy źródła lub części źródła, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, standard emisyjny uznaje się za dotrzymany, jeżeli są spełnione warunki określone w ust. 3, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone, są odpowiednio:

- 1) średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6, ważona względem nominalnej mocy cieplnej części tego źródła;
- 2) 110%, 150% lub 200% średniej, o której mowa w pkt 1.

6. W przypadku wystąpienia przerw w prowadzeniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, określone w ust. 3 i 5, sprawdza się, przyjmując za wymienione w tych przepisach średnie wielkości emisji substancji w okresach tych przerw średnie wielkości emisji substancji w okresie poprzedzającym przerwę równym okresowi przerwy lub wielkości emisji substancji wyznaczone innymi metodami określonymi w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym.

7. Średnie wartości stężeń substancji, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, oblicza się z jednogodzinnych średnich wartości stężeń substancji, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i wyłączania źródła oraz okresów pracy źródła z niesprawnymi urządzeniami ochronnymi ograniczającymi emisję i przerw w dostawach odpowiedniej jakości i rodzaju paliwa, o których mowa w § 10 ust. 1 i 7 oraz w § 14 ust. 2 i 3.

8. Przepisy ust. 3–7 stosuje się do źródeł, o których mowa w § 5 pkt 10 i 11, oraz do turbin gazowych, dla których nie określa się standardów emisyjnych, jeżeli dopuszczalne wielkości emisji w warunkach ich normalnego funkcjonowania zostały wyrażone w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym w mg/m^3_{u} , z tym że jako standardy emisyjne przyjmuje się określone w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym dopuszczalne wielkości emisji w warunkach normalnego funkcjonowania tych źródeł i turbin gazowych.

9. Dla dużych źródeł, w których jest spalane lokalne paliwo stałe, w przypadku gdy zawartość siarki w tym paliwie nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 6, dotyczącego dwutlenku siarki, a prowadzący źródło przedłożył organowi właściwemu do wydania pozwolenia analizę zawierającą techniczne uzasadnienie niewykonania dotrzymania standardu emisyjnego dwutlenku siarki, standard emisyjny tej substancji uznaje się za dotrzymany, jeżeli stopień odsiarczania wynosi co najmniej:

- 1) dla źródeł istniejących, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wnioski o wydanie takiego pozwolenia złożono przed tym dniem, i które zostały oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.:
 - a) 80% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 100 MW,
 - b) 90% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 100 MW i nie większej niż 300 MW,
 - c) 96% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW, z tym że dla źródeł istniejących opalanych łupkiem bitumicznym minimalny stopień odsiarczania wynosi 95%;
- 2) dla źródeł istniejących innych niż wymienione w pkt 1:
 - a) 92% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 300 MW,
 - b) 96% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW;
- 3) dla źródeł nowych:
 - a) 93% – dla źródeł nowych o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 300 MW,
 - b) 97% – dla źródeł nowych o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW.

10. W przypadku ustalania wymaganego stopnia odsiarczania dla dużych źródeł stosuje się pierwszą lub drugą zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy.

11. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli średnie wartości uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów. W takim przypadku przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

12. Wymagany stopień odsiarczania dla źródeł uznaje się za dotrzymany, jeżeli średni stopień odsiarczania odniesiony do miesiąca kalendarzowego nie przekracza wartości określonej w ust. 9. W takim przypadku przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. W przypadku wystąpienia zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję powodujących, że średnia dobową wielkość emisji substancji przekracza standard emisyjny o więcej niż 30%, oraz braku możliwości przywrócenia normalnych warunków użytkowania źródła w ciągu 24 godzin, prowadzący źródło ogranicza lub wstrzymuje pracę źródła lub stosuje paliwo, którego spalanie nie spowoduje przekroczenia standardów emisyjnych o więcej niż 30%, oraz możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w ciągu 48 godzin od momentu wystąpienia zakłóceń, przekazuje informację o zakłóceniach wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

2. Łączny czas pracy źródła z niesprawnymi urządzeniami ochronnymi ograniczającymi emisję do powietrza nie może przekroczyć 120 godzin w ciągu każdego okresu dwunastomiesięcznego.

3. Dopuszcza się zwiększenie z 24 godzin i 120 godzin, o których mowa w ust. 1 i 2, ale nie więcej niż odpowiednio do 72 godzin i 300 godzin, w przypadkach uzasadnionych nadrzędną koniecznością utrzymania dostaw energii lub koniecznością zastąpienia źródła, w którym nastąpiło zakłócenie w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję, przez inne źródło, którego użytkowanie spowodowałoby ogólny wzrost wielkości emisji substancji.

§ 15. Informacje i dane, o których mowa w:

- 1) § 10 ust. 8 oraz § 14 ust. 1, ze wskazaniem co najmniej rodzaju i lokalizacji źródła oraz prowadzącego źródła, rodzaju substancji, której standard emisyjny nie został dotrzymany, czasu wystąpienia zdarzenia i przewidywanego okresu jego trwania,
- 2) § 12 ust. 2, ze wskazaniem rodzaju i lokalizacji źródła, prowadzącego źródła oraz czasu użytkowania źródła w roku kalendarzowym

– przekazuje się w formie pisemnej, w postaci papierowej albo elektronicznej.

§ 16. 1. Gazy odlotowe ze źródeł wprowadza się do powietrza w sposób kontrolowany za pomocą komina o co najmniej jednym przewodzie kominowym, którego wysokość jest ustalana w taki sposób, aby chronić zdrowie ludzi oraz środowisko.

2. W przypadku gdy nie są dotrzymane standardy emisyjne, o których mowa w niniejszym rozdziale, stosuje się urządzenia ochronne ograniczające emisję.

Rozdział 3

Instalacje i urządzenia spalania lub współspalania odpadów

§ 17. 1. Standardy emisyjne określa się dla instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów innych niż instalacje i urządzenia:

- 1) w których są spalane lub współspalane wyłącznie następujące odpady:
 - a) stanowiące biomasę,
 - b) promieniotwórcze,
 - c) zwłoki zwierzęce, które są unieszkodliwiane zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego),
 - d) pochodzące z poszukiwań i eksploatacji zasobów ropy naftowej i gazu ziemnego na platformach wydobywczych oraz spalane na tych platformach;

- 2) doświadczalne wykorzystywane do prac badawczo-rozwojowych, prac naukowych i prób mających na celu usprawnienie procesu spalania, przerabiających mniej niż 50 Mg odpadów rocznie;
- 3) do spalania gazów uzyskanych w wyniku zgazowania lub pirolizy odpadów, które są oczyszczone w takim stopniu, że przed spaleniem nie są już odpadami i ich spalanie nie może spowodować emisji większych niż w wyniku spalania gazu ziemnego.

2. Do będących źródłami instalacji spalania lub współspalania odpadów, w których są spalane lub współspalane:

- 1) odpady, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a,
- 2) gazy, o których mowa w ust. 1 pkt 3

– przepisy rozdziału 2 stosuje się odpowiednio.

§ 18. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 19. 1. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

2. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku:

- 1) gdy moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych przekracza 40% nominalnej mocy cieplnej instalacji albo urządzenia,
- 2) gdy współspalanie odpadów odbywa się w taki sposób, że głównym celem instalacji albo urządzenia nie jest wytwarzanie energii lub innych produktów, ale termiczne przekształcanie odpadów,
- 3) współspalania niepoddanych przeróbce zmieszanych odpadów komunalnych, z wyjątkiem odpadów innych niż niebezpieczne określonych w przepisach o klasyfikacji odpadów jako odpady o kodach 20 01 i 20 02

– określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 20. 1. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów uznaje się za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji są spełnione jednocześnie następujące warunki:

- 1) średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenków azotu, a w przypadku tlenku węgla 97% średnich dobowych wartości stężeń w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekraczają standardów emisyjnych tych substancji określonych, jako średnie dobowe, w załączniku nr 7 do rozporządzenia;
- 2) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenków azotu nie przekraczają wartości A standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 7 do rozporządzenia, lub 97% średnich trzydziestominutowych wartości stężeń tych substancji w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekracza wartości B standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 7 do rozporządzenia;
- 3) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń tlenku węgla nie przekraczają wartości A standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 7 do rozporządzenia, lub 95% średnich dziesięciominutowych wartości stężeń tej substancji w ciągu 24 godzin nie przekracza wartości B standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 7 do rozporządzenia; w przypadku instalacji i urządzeń spalania odpadów, w których temperatura gazu powstałego w procesie spalania wynosi co najmniej 1100°C przez co najmniej dwie sekundy, dla dokonania oceny średnich wartości dziesięciominutowych można zastosować okres siedmiodniowy.

2. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów uznaje się za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz tlenku węgla nie przekraczają standardów emisyjnych ustalonych w sposób określony w załączniku nr 8 do rozporządzenia.

3. W przypadku instalacji i urządzeń współspalania odpadów, dla których standardy emisyjne określa załącznik nr 7 do rozporządzenia, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–3, średnie wartości stężeń w okresie pomiarowym ustalonym dla metali ciężkich oraz dioksyn i furanów nie mogą także przekraczać standardów emisyjnych określonych odpowiednio w załącznikach nr 7 i 8 do rozporządzenia.

5. Dokonując oceny dotrzymywania warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie uwzględnia się:

- 1) okresów rozruchu i wyłączania instalacji albo urządzeń, o ile w trakcie ich trwania nie są spalane odpady;
- 2) wpływających na zwiększenie emisji substancji zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do 60 godzin w roku kalendarzowym, licząc od początku roku.

6. W przypadku wystąpienia przerw w prowadzeniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, przy sprawdzaniu spełniania warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, przepis § 13 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

7. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli wartości średnie uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów.

8. Informację o każdym przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1–4:

- 1) prowadzący instalację spalania lub współspalania odpadów przekazuje organowi właściwemu do wydania pozwolenia,
- 2) użytkownik urządzenia spalania lub współspalania odpadów przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska

– w ciągu 24 godzin od momentu stwierdzenia ich niedotrzymania.

9. Do przekazania informacji, o których mowa w ust. 8, przepis § 15 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

§ 21. 1. Proces spalania lub współspalania odpadów nie może być kontynuowany przez okres przekraczający cztery godziny, w przypadku gdy przekraczane są standardy emisyjne.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, dla instalacji i urządzeń spalania odpadów średnie trzydziestominutowe stężenie pyłu, tlenku węgla i substancji organicznych wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny, przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych, nie może przekraczać:

- 1) dla pyłu – $150 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$;
- 2) dla tlenku węgla – $100 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$;
- 3) dla substancji organicznych wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny – $20 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.

3. Łączny czas eksploatacji instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów w warunkach, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać, dla każdej linii technologicznej instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów wyposażonej w odrębne urządzenia ochronne ograniczające emisję, 60 godzin w okresie roku kalendarzowego.

4. W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych lub w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję, powodujących przekraczanie standardów emisyjnych:

- 1) natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów, a jeżeli przekraczanie standardów emisyjnych utrzymuje się, nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń rozpoczyna się procedurę zatrzymywania instalacji albo urządzeń w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji albo urządzeń;
- 2) po przekroczeniu rocznego limitu czasu określonego w ust. 3 – natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów oraz jednocześnie rozpoczyna się procedurę zatrzymywania instalacji albo urządzeń w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji albo urządzeń.

5. Podawanie odpadów do instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów wstrzymuje się natychmiast także w przypadku spadku temperatury w komorze spalania poniżej 850°C , a przy spalaniu odpadów niebezpiecznych zawierających ponad 1% związków chlorowcoorganicznych w przeliczeniu na chlor – poniżej 1100°C .

§ 22. 1. Gazy odlotowe z instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów wprowadza się do powietrza w sposób kontrolowany, przez komin, którego wysokość jest ustalana w taki sposób, aby chronić zdrowie ludzi i środowisko.

2. Do palnika pomocniczego, który powinien znajdować się w każdej komorze spalania w instalacji i urządzeniu spalania odpadów i który powinien włączać się automatycznie:

- 1) w przypadku spadku temperatury gazów odlotowych po ostatnim doprowadzeniu powietrza spalania poniżej temperatury określonej w § 21 ust. 5,
- 2) w czasie rozruchu i wyłączania instalacji albo urządzenia, w celu zapewnienia utrzymania w tych okresach temperatury określonej w § 21 ust. 5 oraz do czasu spalania odpadów znajdujących się w komorze spalania

– nie podaje się paliw, które mogą spowodować emisje wyższe niż powstające w wyniku spalania gazu płynnego, gazu ziemnego lub oleju napędowego.

Rozdział 4

Instalacje przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest

§ 23. Standardy emisyjne określa się dla instalacji przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest, jeżeli ilość surowego azbestu zużywana w procesach przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest przekracza 100 kg na rok.

§ 24. 1. Standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza kominem wynosi $0,1 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.

2. Standard emisyjny pyłu wprowadzanego do powietrza kominem wynosi $0,1 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jeżeli nie jest oznaczana ilość azbestu w pyle.

§ 25. W przypadku gdy do pomiaru wielkości emisji azbestu nie stosuje się metody wagowej, ale metodę mikroskopii optycznej fazowo-kontrastowej, standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza kominem uznaje się za dotrzymany, jeżeli w jednym mililitrze gazów odlotowych w warunkach umownych temperatury 273,15 K i ciśnienia 101,3 kPa znajdują się nie więcej niż dwa włókna azbestu długości większej niż $5 \mu\text{m}$ i szerokości mniejszej niż $3 \mu\text{m}$, przy czym stosunek długości do szerokości włókna jest większy niż 3:1.

Rozdział 5

Instalacje do produkcji dwutlenku tytanu

§ 26. Standardy emisyjne określa się dla instalacji do produkcji dwutlenku tytanu w przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji i chlorowania.

§ 27. Standard emisyjny pyłu wynosi:

- 1) $50 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jako średnia godzinna wartość – z procesów mielenia surowców, mielenia suchego pigmentu, suszenia pigmentu i mikronizacji parowej;
- 2) $150 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jako średnia godzinna wartość – z procesów innych niż określone w pkt 1.

§ 28. 1. W przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny związków siarki, obejmujących dwutlenek siarki, tlenek siarki i kwas siarkowy, w przeliczeniu na dwutlenek siarki, wynosi:

- 1) 6 kg/Mg wyprodukowanego dwutlenku tytanu, jako średnia roczna wartość – z procesów rozkładu surowców i kalcynacji;
- 2) $500 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jako średnia godzinna wartość – z procesu koncentracji odpadowych roztworów kwaśnych.

2. W przypadku stosowania reakcji chlorowania do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny chloru gazowego wynosi $40 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, z tym że średnie dobowe stężenia chloru nie mogą przekroczyć $5 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.

§ 29. W przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji do produkcji dwutlenku tytanu instalacje do termicznego rozkładu soli powstałych w wyniku unieszkodliwiania odpadów z procesów produkcji dwutlenku tytanu wyposaża się w urządzenia ochronne odsiarczające.

Rozdział 6

Instalacje, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

§ 30. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) emisji całkowitej – rozumie się przez to emisję zorganizowaną i emisję niezorganizowaną;
- 2) emisji niezorganizowanej – rozumie się przez to LZO wprowadzane do powietrza w sposób inny niż z gazami odlotowymi, w tym LZO uwalniane z produktów;
- 3) emisji zorganizowanej – rozumie się przez to LZO wprowadzane do powietrza w sposób kontrolowany przez komin lub przez urządzenia ochronne ograniczające emisję;
- 4) chlorowcowanych LZO – rozumie się przez to LZO zawierające w cząsteczce co najmniej jeden atom bromu, chloru, fluoru lub jodu;

- 5) gazach odlotowych – rozumie się przez to gazy wprowadzane do powietrza przez komin lub przez urządzenia ochronne ograniczające emisję;
- 6) LZO – rozumie się przez to lotne związki organiczne będące związkami organicznymi, w tym frakcją kreozotu, mającymi w temperaturze 293,15 K prężność par nie mniejszą niż 0,01 kPa, względnie posiadającymi analogiczną lotność w szczególnych warunkach użytkowania;
- 7) mieszaninie – rozumie się przez to mieszaninę określoną w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);
- 8) roku – rozumie się przez to rok kalendarzowy lub inny okres obejmujący kolejno po sobie następujących 12 miesięcy;
- 9) rozpuszczalnikach organicznych – rozumie się przez to LZO, które są stosowane oddzielnie lub w połączeniu z innymi substancjami i które nie podlegają przemianie chemicznej, w celu rozpuszczania surowców, produktów, materiałów odpadowych lub zanieczyszczeń, lub LZO, które są stosowane jako czynnik rozpuszczający, czynnik dyspergujący, regulator lepkości, regulator napięcia powierzchniowego, plastyfikator lub konserwant;
- 10) wkładzie LZO – rozumie się przez to masę LZO wprowadzonych po raz pierwszy do instalacji w okresie roku, oznaczoną jako I1, powiększoną o masę LZO odzyskanych i ponownie wprowadzonych do instalacji w okresie roku, oznaczoną jako I2;
- 11) wtórnym wykorzystaniu – rozumie się przez to wykorzystanie odzyskanych z instalacji LZO do celów technicznych lub handlowych, wraz z wykorzystaniem w celach energetycznych, ale z wyłączeniem końcowego unieszkodliwiania odzyskanych LZO jako odpadu;
- 12) zużyciu LZO – rozumie się przez to wkład LZO do instalacji w okresie roku, pomniejszony o masę LZO, które zostały w tym okresie odzyskane w celu ich wtórnego wykorzystania;
- 13) związku organicznym – rozumie się przez to każdy związek zawierający co najmniej atom węgla i jeden lub większą ilość atomów wodoru, halogenów, tlenu, siarki, fosforu, krzemu lub azotu, z wyjątkiem tlenków węgla i węglanów lub dwuwęglanów nieorganicznych.

2. LZO wprowadzane do powietrza przez:

- 1) systemy wentylacji grawitacyjnej,
- 2) systemy mechanicznej wentylacji ogólnej,
- 3) zawory bezpieczeństwa i zawory odpowietrzające w instalacjach do magazynowania LZO

– z wyjątkiem ich wprowadzania do powietrza przez urządzenia ochronne ograniczające emisję LZO, traktuje się jako emisję niezorganizowaną.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 136 z 29.05.2007, str. 3, Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 141 z 31.05.2008, str. 22, Dz. Urz. UE L 268 z 09.10.2008, str. 14, Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 84, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2009, str. 7, Dz. Urz. UE L 86 z 01.04.2010, str. 7, Dz. Urz. UE L 118 z 12.05.2010, str. 89, Dz. Urz. UE L 133 z 31.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 44 z 18.02.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 260 z 02.10.2010, str. 22, Dz. Urz. UE L 49 z 24.02.2011, str. 52, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2011, str. 27, Dz. Urz. UE L 69 z 16.03.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 69 z 16.03.2011, str. 7, Dz. Urz. UE L 101 z 15.04.2011, str. 12, Dz. Urz. UE L 134 z 21.05.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 136 z 24.05.2011, str. 105, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 41 z 15.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 128 z 16.05.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 19.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 19.09.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 253 z 20.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 253 z 20.09.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2013, str. 24, Dz. Urz. UE L 108 z 18.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 07.12.2013, str. 69, Dz. Urz. UE L 90 z 26.03.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 93 z 28.03.2014, str. 24, Dz. Urz. UE L 136 z 09.05.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 244 z 19.08.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 331 z 18.11.2014, str. 41, Dz. Urz. UE L 50 z 21.02.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2015, str. 43, Dz. Urz. UE L 104 z 23.04.2015, str. 2, Dz. Urz. UE L 132 z 29.05.2015, str. 8, Dz. Urz. UE L 233 z 05.09.2015, str. 2, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 40 z 17.02.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 144 z 01.06.2016, str. 27, Dz. Urz. UE L 165 z 23.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 166 z 24.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 255 z 21.09.2016, str. 14, Dz. Urz. UE L 337 z 13.12.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 12 z 17.01.2017, str. 97, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 6, Dz. Urz. UE L 104 z 20.04.2017, str. 8, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 7, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 224 z 31.08.2017, str. 110 i Dz. Urz. UE L 6 z 11.01.2018, str. 45.

§ 31. Standardy emisyjne określa się dla instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne i:

- 1) w których są prowadzone procesy wymienione w załączniku nr 9 do rozporządzenia oraz
- 2) w przypadku których łączna zdolność produkcyjna wymaga dla danego procesu zużycia LZO określonego w załączniku nr 10 do rozporządzenia.

§ 32. Standardy emisyjne LZO określa załącznik nr 10 do rozporządzenia, przy czym:

- 1) w tabeli 1 są określone dla niektórych instalacji standardy emisyjne:
 - a) emisji zorganizowanej, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, i oznaczone jako S_1 ,
 - b) emisji niezorganizowanej, wyrażone jako procent wkładu LZO i oznaczone jako S_2 ,
 - c) emisji całkowitej, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki produktu lub surowca i oznaczone jako S_4 ;
- 2) w tabeli 2 są określone dla niektórych instalacji standardy emisyjne:
 - a) emisji zorganizowanej, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, i oznaczone jako S_1 ,
 - b) emisji niezorganizowanej, wyrażone jako procent wkładu LZO i oznaczone jako S_3 ,
 - c) emisji całkowitej, wyrażone jako procent wkładu LZO i oznaczone jako S_5 ;
- 3) w tabeli 3 są określone standardy emisyjne emisji całkowitej dla instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, wyrażone jako stosunek masy LZO wprowadzonej do powietrza do:
 - a) jednostki powierzchni produktu,
 - b) jednostki produktu.

§ 33. 1. Dotrzymanie standardów emisyjnych, o których mowa w § 32 pkt 1 i 2, sprawdza się na podstawie pomiarów wielkości emisji LZO i rocznego bilansu masy LZO, stosując odpowiednio następujące wzory:

$$1) \quad 100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R + G)}{I1 + I2} \leq S_2$$

$$2) \quad 100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R + G)}{I1 + I2} \leq S_3$$

$$3) \quad \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R)}{P} \leq S_4$$

$$4) \quad 100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R)}{I1 + I2} \leq S_5$$

gdzie:

I1 – oznacza masę LZO wprowadzonych po raz pierwszy do instalacji w okresie roku,

I2 – oznacza masę LZO odzyskanych i ponownie wprowadzonych do instalacji w okresie roku,

I3 – oznacza masę LZO odzyskanych z instalacji w celu ich wtórnego wykorzystania, ale nie jako wkład do instalacji, w okresie roku,

H – oznacza masę LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,

O – oznacza masę LZO zawartych w odpadach,

W – oznacza masę LZO zawartych w ściekach,

R – oznacza masę LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach ograniczających wielkość emisji LZO, nieuwzględnionych w O i W,

G – oznacza masę LZO wprowadzonych do powietrza w sposób zorganizowany,

P – oznacza wielkość produkcji wyrażoną odpowiednio jako ilość, masę, powierzchnię lub objętość produktów, a w przypadku instalacji do ekstrakcji tłuszczu zwierzęcego i instalacji do ekstrakcji lub rafinowania oleju roślinnego – ilość przerabianego surowca.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do sprawdzania dotrzymywania standardów emisyjnych, o których mowa w § 32 pkt 3, z tym że zamiast S_4 przyjmuje się te standardy emisyjne.

3. Prowadzący instalację sprawdza dotrzymywanie standardów emisyjnych, w terminie 2 miesięcy od zakończenia roku objętego bilansem. W przypadku niedotrzymania standardów emisyjnych prowadzący instalację przekazuje niezwłocznie informację o tym fakcie organowi właściwemu do wydania pozwolenia, przedkładając roczny bilans masy LZO.

§ 34. 1. Emisja LZO z instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 14, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych S_1 i S_2 lub standardu emisyjnego S_4 .

2. Emisja LZO z instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 2, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych S_1 i S_3 lub standardu emisyjnego S_5 .

§ 35. 1. Dla instalacji, w których są używane:

- 1) LZO, które zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającym i uchylającym dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.⁶⁾) są klasyfikowane jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość i które mają przypisane zwroty lub które powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360D lub H360F,
- 2) chlorowcowane LZO, które zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w pkt 1, mają przypisane zwroty lub które powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H341 lub H351

– stosuje się standard emisyjny S_1 , a standard emisji niezorganizowanej tych LZO wynosi 0, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 4.

2. Standard emisyjny S_1 dla LZO, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli suma mas takich LZO wprowadzanych do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 10 g, wynosi $2 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$. Standard ten dotyczy sumarycznego stężenia takich LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

3. Standard emisyjny S_1 dla chlorowcowanych LZO, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli suma mas takich LZO wprowadzanych do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 100 g, wynosi $20 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$. Standard ten dotyczy sumarycznego stężenia takich LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 6, oraz do LZO, o których mowa w § 30 ust. 2 pkt 3, a przepisu ust. 3 nie stosuje się także do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 5. W takich przypadkach LZO mogą być wprowadzane do powietrza w sposób zorganizowany lub niezorganizowany i wówczas stosuje się odpowiednie standardy emisyjne określone w załączniku nr 10 do rozporządzenia.

§ 36. 1. Przepisów § 32 nie stosuje się do instalacji, w których nie są dotrzymywane standardy emisyjne, ale dla których:

- 1) jest spełniony warunek planu obniżenia emisji określony w załączniku nr 11 do rozporządzenia albo
- 2) prowadzący instalację opracuje plan obniżenia emisji, którego realizacja zapewni spełnienie warunku obniżenia emisji równoważnego temu, które zostałyby osiągnięte przy zastosowaniu standardów emisyjnych.

2. W przypadku planu obniżenia emisji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) punkt odniesienia do równoważnego obniżenia emisji powinien w możliwie najwyższym stopniu odpowiadać emisji LZO, która nastąpiłaby wówczas, gdyby nie podjęto żadnych działań zmierzających do obniżenia emisji;
- 2) równoważne obniżenie emisji z instalacji nowo zbudowanych, które zostaną oddane do użytkowania, powinno nastąpić z dniem oddania instalacji do użytkowania;
- 3) warunki realizacji planu uwzględniają czas niezbędny do zastąpienia mieszanin zawierających LZO stosowanych w instalacjach substytutami niezawierającymi LZO lub zawierającymi mniejsze ilości LZO, w tym substytutami, które są w fazie opracowania.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 235 z 05.09.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 16 z 20.01.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 83 z 30.03.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 138 z 26.05.2011, str. 66, Dz. Urz. UE L 179 z 11.07.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 149 z 01.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 216 z 10.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 261 z 03.10.2013, str. 5, Dz. Urz. UE L 167 z 06.06.2014, str. 36, Dz. Urz. UE L 350 z 06.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 78 z 24.03.2015, str. 12, Dz. Urz. UE L 197 z 25.07.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 14.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 195 z 20.07.2016, str. 11, Dz. Urz. UE L 349 z 21.12.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 78 z 23.03.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 116 z 05.05.2017, str. 1.

3. W terminie 2 miesięcy od zakończenia każdego roku objętego planem obniżenia emisji prowadzący instalację przekazuje organowi właściwemu do wydania pozwolenia sprawozdanie dotyczące poprzedniego roku, zawierające odpowiednio:

- 1) sprawdzenie spełnienia warunku planu obniżenia emisji określonego w załączniku nr 11 do rozporządzenia albo
- 2) rozliczenie planu obniżenia emisji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w tym roczny bilans masy LZO.

4. Do przekazania, o którym mowa w ust. 3, przepis § 15 stosuje się odpowiednio.

5. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 35 ust. 1.

§ 37. Przepisów § 32 pkt 1 nie stosuje się do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w:

- 1) lp. 11 – jeżeli LZO nie mogą być wprowadzane z tych instalacji do powietrza w sposób zorganizowany, w szczególności do powlekania samolotów, statków i pociągów; w takim przypadku stosuje się warunek planu obniżenia emisji albo plan obniżenia emisji, o których mowa w § 36 ust. 1;
- 2) lp. 7 – jeżeli masa LZO zawartych w materiale czyszczącym, używanym w tych instalacjach, jest nie większa niż 30% masy tego materiału.

§ 38. 1. Standardy emisyjne LZO, o których mowa w § 32, z instalacji, w której prowadzi się dwa lub więcej procesów wymienionych w załączniku nr 9 do rozporządzenia, uznaje się za dotrzymane, jeżeli wielkość emisji LZO wprowadzanych do powietrza łącznie z tych procesów jest nie większa niż łączna wielkość emisji LZO, jaka następowalaby w przypadku dotrzymania standardów emisyjnych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 35 ust. 1.

§ 39. 1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji LZO, standard emisyjny S_1 uznaje się za dotrzymany, jeżeli średnia dwudziestoczerogodzinna wielkość emisji LZO w gazach odlotowych dla faktycznych godzin pracy instalacji nie przekracza tego standardu oraz są spełnione następujące warunki:

- 1) średnia piętnastominutowa wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu – w przypadku instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 8 i 9;
- 2) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu – w przypadku instalacji innych niż określone w pkt 1.

2. Średnie dwudziestoczerogodzinne wielkości emisji LZO oblicza się jako średnią arytmetyczną ze wszystkich odczytów, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i wyłączania instalacji oraz konserwacji wyposażenia. Regularnie przebiegających faz danego procesu w instalacji nie traktuje się jako rozruchu i wyłączania instalacji.

3. W przypadku wystąpienia przerw w wykonywaniu ciągłych pomiarów wielkości emisji LZO, przy sprawdzaniu spełniania określonych w ust. 1 warunków uznawania standardu emisyjnego S_1 za dotrzymany, przepis § 13 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji LZO, standard emisyjny S_1 uznaje się za dotrzymany, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu;
- 2) średnia ze wszystkich odczytów nie przekracza tego standardu.

5. W przypadku LZO, o których mowa w § 35 ust. 1, dotrzymanie standardu emisyjnego S_1 sprawdza się na podstawie sumy stężeń danych, indywidualnych LZO, a w pozostałych przypadkach na podstawie stężenia całkowitego węgla organicznego.

6. W przypadku prowadzenia pomiarów wielkości emisji LZO nie uwzględnia się objętości gazów dodanych do gazów odlotowych w celu ich chłodzenia lub rozcieńczenia.

§ 40. W przypadku gdy substancje lub mieszaniny zostaną z uwagi na zawartość LZO zaklasyfikowane jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość, zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w § 35 ust. 1 pkt 1, i zostaną im przypisane zwroty lub powinny być one oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360D lub H360F, instalacje, w których są one używane, należy dostosować do wymagań wynikających z niniejszego rozdziału, nie później niż w terminie roku od daty dokonania tej klasyfikacji.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 41. 1. W latach 2018–2020 nieprzekraczanie limitu czasu użytkowania wynoszącego w roku kalendarzowym 1500 godzin dla dużego źródła, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 1, oraz dla części dużego źródła, o której mowa w § 10 ust. 4, sprawdza się, uwzględniając nie średnią kroczącą z pięciu lat, ale w:

- 1) 2018 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r. i 2017 r.;
- 2) 2019 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r., 2017 r. i 2018 r.;
- 3) 2020 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r., 2017 r., 2018 r. i 2019 r.

2. Odpowiednie przesunięcie w czasie dla stosowania średniej kroczącej z pięciu lat przy ocenie nieprzekraczania limitu 1500 godzin czasu użytkowania źródła albo części źródła w roku kalendarzowym uwzględnia się także w przypadku źródeł:

- 1) do których ma zastosowanie art. 146b albo art. 146c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.³⁾),
- 2) o których mowa w Akcie dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, w Załączniku XII, w Rozdziale 13, w Sekcji D, w punkcie 2 literze b lub c (Dz. U. z 2004 r. poz. 864)

– które po zakończeniu korzystania z odstępstw wynikających z tych przepisów będą w całości albo w części użytkowane nie dłużej niż przez 1500 godzin w roku kalendarzowym; czas użytkowania źródła albo części źródła będzie wówczas liczony jako średnia krocząca z pięciu lat dopiero po upływie pięciu lat od zakończenia korzystania z odstępstw.

§ 42. Substancje lub mieszaniny, które z uwagi na zawartość LZO są klasyfikowane jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającym i uchylającym dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), i które mają przypisane zwroty lub które powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360D lub H360F, zastępuje się w możliwie krótkim czasie mniej szkodliwymi substancjami lub mieszaninami.

§ 43. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. poz. 1546 i 1631).

§ 44. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska: *H. Kowalczyk*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Środowiska
z dnia 1 marca 2018 r. (poz. 680)

Załącznik nr 1

STANDARDY EMISYJNE DLA DUŻYCH ŹRÓDEŁ BĘDĄCYCH ŹRÓDŁAMI ISTNIEJĄCYMI

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki

- 1.1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami stałymi i ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 1, z zastrzeżeniem pkt 1.2–1.5.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$			
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
	biomasa	torf	pozostałe paliwa stałe	paliwa ciekłe
1	2	3	4	5
≥ 50 i ≤ 100	200	300	400	350
> 100 i ≤ 300	200	300	250	250
> 300	200	200	200	200

- 1.2. Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi $800 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, dla źródła opalanego paliwem stałym, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., będącego źródłem szczytowym, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia.
- 1.3. Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi $850 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, dla źródła opalanego paliwem ciekłym – z wyłączeniem turbiny gazowej i silnika – o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 300 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., będącego źródłem szczytowym, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia.
- 1.4. Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi $400 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, dla źródła opalanego paliwem ciekłym – z wyłączeniem turbiny gazowej i silnika – o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., będącego źródłem szczytowym, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia.
- 1.5. Standardy emisyjne, o których mowa w pkt 1.2–1.4, dotyczą także części źródła odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu

lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, w przypadku gdy emisja z tej części źródła jest mierzona osobno. Standardy te są ustalane w odniesieniu do nominalnej mocy cieplnej źródła.

- 2.1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 2, z zastrzeżeniem pkt 2.2.

TABELA 2.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ciekły	5
niskokaloryczny gaz koksowniczy	400
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	200
pozostałe gazy	35

- 2.2. Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi $800 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, dla źródła opalanego niskokalorycznymi gazami pochodzącymi ze zgazowania pozostałości po destylacji – z wyłączeniem turbiny gazowej i silnika – dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.

- 3.1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi określa tabela 3, z zastrzeżeniem pkt 3.2.

TABELA 3.

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych
1	2
paliwa gazowe ogółem	12
skroplony gaz	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy	133
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	67

- 3.2. W przypadku turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi standard emisyjny dwutlenku siarki stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

II. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla

- 1.1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami stałymi i ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 4, z zastrzeżeniem pkt 1.2–1.6.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$		
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
	biomasa i torf	pozostałe paliwa stałe	paliwa ciekłe
1	2	3	4
≥ 50 i ≤ 100	300	300	450

		450 – przy spalaniu pyłu węgla brunatnego	
> 100 i ≤ 300	250	200	200
> 300	200	200	150

- 1.2. Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, dla źródła opalanego paliwem stałym, będącego źródłem szczytowym, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia:
- 1) o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.;
 - 2) o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 1 lipca 1987 r.
- 1.3. Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, dla źródła opalanego paliwem ciekłym – z wyłączeniem turbiny gazowej i silnika – o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., będącego źródłem szczytowym, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia.
- 1.4. Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, dla źródła opalanego paliwem ciekłym – z wyłączeniem turbiny gazowej i silnika – o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., będącego źródłem szczytowym, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia.
- 1.5. Standardy emisyjne, o których mowa w pkt 1.2–1.4, dotyczą także części źródła odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, w przypadku gdy emisja z tej części źródła jest mierzona osobno. Standardy te są ustalane w odniesieniu do nominalnej mocy cieplnej źródła.
- 1.6. Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, dla źródła – z wyłączeniem turbiny gazowej i silnika – o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., jeżeli:
- 1) jest to źródło w instalacji chemicznej, w którym są spalane płynne pozostałości poprodukcyjne jako paliwo niehandlowe, lub
 - 2) w źródle tym są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces.

- 2.1. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 5, z zastrzeżeniem pkt 2.2.

TABELA 5.

Substancja	Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	gaz ziemny	gaz wielkopiecowy, gaz koksowniczy lub niskokaloryczne gazy pochodzące ze zgazowania pozostałości porafinacyjnych	pozostałe paliwa gazowe
1	2	3	4
Tlenki azotu	100	200	200
Tlenek węgla	100	–	–

- 2.2. Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $300 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, dla źródła opalanego paliwem gazowym innym niż gaz ziemny – z wyłączeniem turbiny gazowej i silnika – o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.

- 3.1. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla dla turbin gazowych (w tym turbin gazowych o cyklu złożonym (CCGT)) opalanych paliwami ciekłymi i gazowymi oraz dla silników gazowych opalanych paliwami gazowymi określa tabela 6, z zastrzeżeniem pkt 3.2–3.7.

TABELA 6.

Substancja	Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych			
	turbiny gazowe (w tym CCGT)			silniki gazowe
	gaz ziemny	pozostałe paliwa gazowe	paliwa ciekłe	paliwa gazowe
1	2	3	4	5
Tlenki azotu	50	120	90	100
Tlenek węgla	100	–	100	100

- 3.2. Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $150 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych, dla turbiny gazowej (w tym CCGT) opalanej gazem ziemnym, dla której pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i która została oddana do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., będącej źródłem szczytowym, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia.
- 3.3. Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $200 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych, dla turbiny gazowej (w tym CCGT) opalanej paliwem gazowym innym niż gaz ziemny lub paliwem ciekłym, dla której pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym

dniem, i która została oddana do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., będącej źródłem szczytowym, o którym mowa w § 10 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia.

- 3.4. Standardy emisyjne, o których mowa w pkt 3.2 i 3.3, dotyczą także części źródła odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, w przypadku gdy emisja z tej części źródła jest mierzona osobno. Standardy te są ustalane w odniesieniu do nominalnej mocy cieplnej źródła.
- 3.5. Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $75 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych, dla turbiny gazowej opalanej gazem ziemnym:
- 1) napędzającej urządzenia mechaniczne;
 - 2) pracującej w układzie skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i cieplnej, której całkowita sprawność, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 75%;
 - 3) pracującej w cyklu kombinowanym, której średnia roczna całkowita sprawność elektryczna, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 55%.

Standardy emisyjne dla turbiny gazowej opalanej gazem ziemnym pracującej indywidualnie, która nie mieści się w żadnej z powyższych kategorii, ale której sprawność, określona przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 35%, oblicza się według wzoru:

$$50 \times \eta / 35$$

gdzie η - oznacza wyrażoną w procentach sprawność turbiny gazowej.

- 3.6. W przypadku turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla stosuje się wyłącznie do turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej.
- 3.7. W przypadku turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

III. Standardy emisyjne pyłu

- 1.1. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami stałymi i ciekłymi, z wyłączeniem silników, określa tabela 7, z zastrzeżeniem pkt 1.2 i 1.3.

TABELA 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u		
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		przy zawartości tlenu w gazach odlotowych: dla turbin gazowych – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
	biomasa i torf	pozostałe paliwa stałe	paliwa ciekłe
1	2	3	4
≥ 50 i ≤ 100	30	30	30
> 100 i ≤ 300	20	25	25
> 300	20	20	20

- 1.2. Standard emisyjny pyłu wynosi $50 \text{ mg}/\text{m}^3_u$ (przy zawartości tlenu w gazach odlotowych: dla turbin gazowych – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%) dla źródeł, w których są spalane ciekłe pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym prowadzony jest ten proces – z wyłączeniem silników – w przypadku których pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wnioski o wydanie takiego pozwolenia zostały złożone przed tym dniem, i które zostały oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.
- 1.3. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny pyłu stosuje się wyłącznie do turbin, dla których pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.
- 2.1. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem silników, określa tabela 8, z zastrzeżeniem pkt 2.2 i 2.3.

TABELA 8.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3_u , przy zawartości tlenu w gazach odlotowych: dla turbin gazowych – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
1	2
gaz wielkopieczowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	30
pozostałe gazy	5

- 2.2. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny pyłu stosuje się wyłącznie do turbin, dla których pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.
- 2.3. W przypadku turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi standard emisyjny pyłu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

Uwaga:

Przez gaz ziemny rozumie się występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20% (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników.

STANDARDY EMISYJNE DLA ŚREDNICH ŹRÓDEŁ BĘDĄCYCH ŹRÓDŁAMI ISTNIEJĄCYMI,
DLA KTÓRYCH PIERWSZE POZWOLENIE NA BUDOWĘ ALBO ODPOWIEDNIK TAKIEGO POZWOLENIA
WYDANO PRZED DNIEM 1 LIPCA 1987 R.

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki

1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych węglem kamiennym określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych					
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	1500	1500	1100	1500 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 – źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1500 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 – źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1100
> 5 i ≤ 20	1500	1100	1100	1300	1100	1100
> 20 i < 50	1500	400	400	1300	400	400

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych węglem brunatnym określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	1500	1500	1100
> 5 i ≤ 20	1500	1100	1100
> 20 i < 50	1500	400	400

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych koksem określa tabela 3.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 20	800	800	800
> 20 i < 50	800	400	400

4.1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych biomasą oraz paliwami stałymi innymi niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3 określa tabela 4, z zastrzeżeniem pkt 4.2.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	do 31 grudnia 2024 r.		od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.		od 1 stycznia 2030 r.
	biomasa	paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3	biomasa	paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3	biomasa oraz paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3
1	2	3	4	5	6
≤ 5	800	400	800	400	200
> 5 i < 50	800	400	200	200	200
			300 – przy spalaniu słomy		300 – przy spalaniu słomy

4.2. Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi $400 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych:

- 1) od dnia 1 stycznia 2025 r. – dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW,
- 2) od dnia 1 stycznia 2030 r. – dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 5 MW

– które są opalane wyłącznie biomasą drzewną rozumianą jako biomasa pozyskiwana z drzew lub krzewów, w tym polana drewna, zrębki, drewno prasowane w formie peletów, drewno prasowane w formie brykietów i trociny; w przypadkach gdy biomasa drzewna jest spalana w źródłach wielopaliwowych na przemian lub jednocześnie z innymi paliwami, w terminach, o których mowa w ppkt 1 i 2, standard emisyjny dwutlenku siarki dla spalania biomasy drzewnej wynosi $200 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$.

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych					
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	1700	1700	350	850	850	350
$> 5 \text{ i } \leq 20$	1700	350 850 – przy spalaniu ciężkiego oleju opałowego	350	850	350 850 – przy spalaniu ciężkiego oleju opałowego	350
$> 20 \text{ i } < 50$	1700	350	350	850	350	350

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy określa tabela 6.

TABELA 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	–	–	120
$> 5 \text{ i } < 50$	–	120	120

7. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 7.

TABELA 7.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
gaz ciekły	5	5	5
gaz koksowniczy	800	800 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 400 – źródła o nominalnej mocy cieplnej $> 5 \text{ i } < 50$ MW	400 – źródła opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym w hutnictwie żelaza i stali

		opalone niskokalorycznym gazem koksowniczym w hutnictwie żelaza i stali 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalone innym gazem koksowniczym	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW opalone innym gazem koksowniczym 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalone innym gazem koksowniczym
gaz wielkopiecowy	800	800 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalone niskokalorycznym gazem wielkopiecowym w hutnictwie żelaza i stali 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalone innym gazem wielkopiecowym	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalone niskokalorycznym gazem wielkopiecowym w hutnictwie żelaza i stali 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalone innym gazem wielkopiecowym
niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800	800 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600	600 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW
pozostałe gazy, w tym gaz ziemny	35	35	35

8. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami gazowymi innymi niż gaz ziemny określa tabela 8.

TABELA 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	–	–	15 130 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów koksowniczych w hutnictwie żelaza i stali

			65 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów wielkopiecowych w hutnictwie żelaza i stali
			60 – przy spalaniu biogazu
> 5 i < 50	-	15	15
		130 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów koksowniczych w hutnictwie żelaza i stali	130 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów koksowniczych w hutnictwie żelaza i stali
		65 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów wielkopiecowych w hutnictwie żelaza i stali	65 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów wielkopiecowych w hutnictwie żelaza i stali
		60 – przy spalaniu biogazu	60 – przy spalaniu biogazu

II. Standardy emisyjne tlenków azotu

- Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych węglem kamiennym określa tabela 9.

TABELA 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 50	400

- Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych węglem brunatnym określa tabela 10.

TABELA 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.	źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.
1	2	3
< 50	500	400

3. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych koksem określa tabela 11.

TABELA 11.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.	źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.
1	2	3
< 50	450	400

4. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych biomasą oraz paliwami stałymi innymi niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3 określa tabela 12.

TABELA 12.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
	2
1	2
< 50	400

5. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 13.

TABELA 13.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych							
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.				źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.			
	olej napędowy			pozostałe paliwa ciekłe	olej napędowy			pozostałe paliwa ciekłe
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.		do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
≤ 5	450	450	200	450	400	400	200	400
> 5 i < 50	450	200	200	450	400	200	200	400

6.1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami ciekłymi określa tabela 14, z zastrzeżeniem pkt 6.2.

TABELA 14.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe			silniki		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	–	–	200	–	–	250
						1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym
> 5 i ≤ 20	–	200	200	–	190	190
					1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym	1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym
					225 – silniki opalane paliwem ciekłym innym niż olej napędowy	225 – silniki opalane paliwem ciekłym innym niż olej napędowy
> 20 i < 50	–	200	200	–	190	190
					1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym	1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym

6.2. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny tlenków azotu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

7. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 15.

TABELA 15.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_{u} , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	gaz ziemny		pozostałe paliwa gazowe	
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	150	150	150	150
> 5 i < 50	300	200	300	250

8.1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami gazowymi określa tabela 16, z zastrzeżeniem pkt 8.2.

TABELA 16.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_{u} , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe			silniki		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	–	–	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	–	–	190 380 – silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem gazowym
> 5 i < 50	-	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	–	190 380 – silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem gazowym	190 380 – silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem gazowym

8.2. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny tlenków azotu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych węglem kamiennym, węglem brunatnym i koksem określa tabela 17.

TABELA 17.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 – źródła o nominalnej mocy cieplnej $= 5$ MW	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 – źródła o nominalnej mocy cieplnej $= 5$ MW	50
> 5 i ≤ 20	100	50	50
> 20 i < 50	100	30	30

2. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych biomasą oraz paliwami stałymi innymi niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1 określa tabela 18.

TABELA 18.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych					
	biomasa			paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 – źródła o nominalnej mocy cieplnej $= 5$ MW	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 – źródła o nominalnej mocy cieplnej $= 5$ MW	50	100	100	50
> 5 i ≤ 20	100	50	50	100	50	50
> 20 i < 50	100	30	30	100	30	30

3. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 19.

TABELA 19.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	50 100 – źródła opalane paliwami ciekłymi o zawartości popiołu większej niż 0,06%	50 100 – źródła opalane paliwami ciekłymi o zawartości popiołu większej niż 0,06%	50
$> 5 < 50$	50 100 – źródła opalane paliwami ciekłymi o zawartości popiołu większej niż 0,06%	30 50 – źródła opalane olejem napędowym	30 50 – źródła opalane olejem napędowym

4. Standardy emisyjne pyłu dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy określa tabela 20.

TABELA 20.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	–	–	20
$> 5 \text{ i } \leq 20$	–	20	20
$> 20 \text{ i } < 50$	–	10	10

5. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 21.

TABELA 21.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	25
gaz wielkopiecowy	10
pozostałe gazy, w tym gaz ziemny, gaz ciekły, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5

Uwaga:

Przez:

- 1) ciężki olej opałowy rozumie się:
 - a) ropopochodne paliwo ciekłe objęte kodem CN 2710 19 51 do 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 lub 2710 20 39 lub
 - b) ropopochodne paliwo ciekłe, inne niż olej napędowy, które z powodu ograniczeń jego destylacji zalicza się do kategorii ciężkich olejów przeznaczonych do użycia jako paliwo, i którego mniej niż 65% objętości, włączając straty, destyluje w temperaturze 250°C przy zastosowaniu standardowej metody badania destylacji produktów naftowych ASTM D86; jeżeli destylacja nie może być ustalona standardową metodą badania destylacji produktów naftowych ASTM D86, produkt ropopochodny jest zaliczany do kategorii ciężkich olejów opałowych;
- 2) gaz ziemny rozumie się występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20% (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników.

STANDARDY EMISYJNE DLA ŚREDNICH ŹRÓDEŁ BĘDĄCYCH ŹRÓDŁAMI ISTNIEJĄCYMI,
DLA KTÓRYCH PIERWSZE POZWOLENIE NA BUDOWĘ WYDANO PO DNIU 30 CZERWCA 1987 R.,
JEŻELI WNIOSEK O WYDANIE TAKIEGO POZWOLENIA ZOSTAŁ ZŁOŻONY
PRZED DNIEM 27 LISTOPADA 2002 R., I KTÓRE ZOSTAŁY ODDANE DO UŻYTKOWANIA
NIE PÓŹNIEJ NIŻ W DNIU 27 LISTOPADA 2003 R.

- I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki
1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych węglem kamiennym określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	1500 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 – źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1500 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 – źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1100
> 5 i ≤ 20	1300	1100	1100
> 20 i < 50	1300	400	400

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych węglem brunatnym określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	1500	1500	1100
> 5 i ≤ 20	1500	1100	1100
> 20 i < 50	1500	400	400

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych koksem określa tabela 3.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 20	800	800	800
> 20 i < 50	800	400	400

4.1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych biomasą oraz paliwami stałymi innymi niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3 określa tabela 4, z zastrzeżeniem pkt 4.2.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	do 31 grudnia 2024 r.		od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.		od 1 stycznia 2030 r.
	biomasa	paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3	biomasa	paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3	biomasa oraz paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3
1	2	3	4	5	6
≤ 5	800	400	800	400	200
> 5 i < 50	800	400	200	200	200
			300 – przy spalaniu słomy		300 – przy spalaniu słomy

4.2. Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi $400 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych:

- 1) od dnia 1 stycznia 2025 r. – dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW,
- 2) od dnia 1 stycznia 2030 r. – dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 5 MW

– które są opalane wyłącznie biomasą drzewną rozumianą jako biomasa pozyskiwana z drzew lub krzewów, w tym polana drewna, zrębki, drewno prasowane w formie peletów, drewno prasowane w formie brykietów i trociny; w przypadkach gdy biomasa drzewna jest spalana w źródłach wielopaliwowych na przemian lub jednocześnie z innymi paliwami, w terminach, o których mowa w ppkt 1 i 2, standard emisyjny dwutlenku siarki dla spalania biomasy drzewnej wynosi $200 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$.

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	850	850	350
$> 5 \text{ i } \leq 20$	850	350	350
		850 – przy spalaniu ciężkiego oleju opałowego	
$> 20 \text{ i } < 50$	850	350	350

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy określa tabela 6.

TABELA 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	–	–	120
$> 5 \text{ i } < 50$	–	120	120

7. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 7.

TABELA 7.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
gaz ciekły	5	5	5
gaz koksowniczy	800	800 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 400 – źródła o nominalnej mocy cieplnej $> 5 \text{ i } < 50$ MW opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym w hutnictwie żelaza i stali	400 – źródła opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym w hutnictwie żelaza i stali 200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW opalane innym gazem koksowniczym

		35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane innym gazem koksowniczym	35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane innym gazem koksowniczym
gaz wielkopiecowy	800	800 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem wielkopiecowym w hutnictwie żelaza i stali 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane innym gazem wielkopiecowym	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem wielkopiecowym w hutnictwie żelaza i stali 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane innym gazem wielkopiecowym
niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800	800 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW
pozostałe gazy, w tym gaz ziemny, gaz miejski, gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	35	35	35

8. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami gazowymi innymi niż gaz ziemny określa tabela 8.

TABELA 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	–	–	15 130 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów koksowniczych w hutnictwie żelaza i stali 65 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów

			wielkopiecowych w hutnictwie żelaza i stali 60 – przy spalaniu biogazu
> 5 i < 50	–	15 130 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów koksowniczych w hutnictwie żelaza i stali 65 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów wielkopiecowych w hutnictwie żelaza i stali 60 – przy spalaniu biogazu	15 130 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów koksowniczych w hutnictwie żelaza i stali 65 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów wielkopiecowych w hutnictwie żelaza i stali 60 – przy spalaniu biogazu

II. Standardy emisyjne tlenków azotu

1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych węglem kamiennym określa tabela 9.

TABELA 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 50	400

2. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych węglem brunatnym określa tabela 10.

TABELA 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.	źródła istniejące oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.
1	2	3
< 50	500	400

3. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych koksem określa tabela 11.

TABELA 11.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 50	450

4. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych biomasą oraz paliwami stałymi innymi niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3 określa tabela 12.

TABELA 12.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 50	400

5. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników określa tabela 13.

TABELA 13.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych							
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.				źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.			
	olej napędowy			pozostałe paliwa ciekłe	olej napędowy			pozostałe paliwa ciekłe
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.		do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
≤ 5	450	450	200	450	400	400	200	400
> 5 i < 50	450	200	200	450	400	200	200	400

- 6.1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami ciekłymi określa tabela 14, z zastrzeżeniem pkt 6.2.

TABELA 14.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe			silniki		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	–	–	200	–	–	250
						1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie

						zasilania paliwem ciekłym
$> 5 \text{ i } \leq 20$	–	200	200	–	190	190
					1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym	1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym
					225 – silniki opalane paliwem ciekłym innym niż olej napędowy	225 – silniki opalane paliwem ciekłym innym niż olej napędowy
$> 20 \text{ i } < 50$	–	200	200	–	190	190
					1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym	1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym

6.2. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny tlenków azotu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

7. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 15.

TABELA 15.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	gaz ziemny		pozostałe paliwa gazowe	
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r.	od 1 stycznia 2030 r.	od 1 stycznia 2025 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	150	150	150	150
$> 5 \text{ i } < 50$	300	200	300	250

8.1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami gazowymi określa tabela 16, z zastrzeżeniem pkt 8.2.

TABELA 16.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3 , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe			silniki		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	–	–	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	–	–	190 380 – silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem gazowym
> 5 i < 50	–	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	–	190 380 – silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem gazowym	190 380 – silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem gazowym

8.2. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny tlenków azotu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami stałymi określa tabela 17.

TABELA 17.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{w}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych					
	węgiel kamienny, węgiel brunatny, koks i biomasa			pozostałe paliwa stałe		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 – źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 – źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	50	100	100	50
> 5 i ≤ 20	100	50	50	100	50	50
> 20 i < 50	100	30	30	100	30	30

2. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 18.

TABELA 18.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{w}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	50	50	50
> 5 i < 50	50	30	30
	100 – źródła opalane paliwami ciekłymi o zawartości popiołu większej niż 0,06%	100 – źródła opalane paliwami ciekłymi o zawartości popiołu większej niż 0,06%	
	100 – źródła opalane paliwami ciekłymi o zawartości popiołu większej niż 0,06%	50 – źródła opalane olejem napędowym	50 – źródła opalane olejem napędowym

3. Standardy emisyjne pyłu dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy określa tabela 19.

TABELA 19.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	–	–	20
> 5 i ≤ 20	–	20	20
> 20 i < 50	–	10	10

4. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 20.

TABELA 20.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50
gaz wielkopiecowy	10
pozostałe gazy, w tym gaz ziemny, gaz ciekły, gaz miejski, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5

Uwaga:

Przez:

- 1) ciężki olej opałowy rozumie się:
 - a) ropopochodne paliwo ciekłe objęte kodem CN 2710 19 51 do 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 lub 2710 20 39 lub
 - b) ropopochodne paliwo ciekłe, inne niż olej napędowy, które z powodu ograniczeń jego destylacji zalicza się do kategorii ciężkich olejów przeznaczonych do użycia jako paliwo, i którego mniej niż 65% objętości, włączając straty, destyluje w temperaturze 250°C przy zastosowaniu standardowej metody badania destylacji produktów naftowych ASTM D86; jeżeli destylacja nie może być ustalona standardową metodą badania destylacji produktów naftowych ASTM D86, produkt ropopochodny jest zaliczany do kategorii ciężkich olejów opałowych;
- 2) gaz ziemny rozumie się występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20% (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników.

STANDARDY EMISYJNE DLA ŚREDNICH ŹRÓDEŁ BĘDĄCYCH ŹRÓDŁAMI ISTNIEJĄCYMI, DLA KTÓRYCH WNIOSEK O WYDANIE POZWOLENIA NA BUDOWĘ ZŁOŻONO PO DNIU 26 LISTOPADA 2002 R. LUB KTÓRE ZOSTAŁY ODDANE DO UŻYTKOWANIA PO DNIU 27 LISTOPADA 2003 R., ORAZ DLA ŚREDNICH ŹRÓDEŁ BĘDĄCYCH ŹRÓDŁAMI ISTNIEJĄCYMI, W KTÓRYCH PO DNIU 27 LISTOPADA 2003 R. DOKONANO ISTOTNEJ ZMIANY INSTALACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 3 PKT 7 USTAWY Z DNIA 27 KWIEŚNIA 2001 R.
- PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki

1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych węglem kamiennym i węglem brunatnym określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	1500 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 – źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1500 – źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 – źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1100
> 5 i ≤ 20	1300	1100	1100
> 20 i < 50	1300	400	400

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych koksem określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 20	800	800	800
> 20 i < 50	800	400	400

- 3.1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych biomasą oraz paliwami stałymi innymi niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1 i 2 określa tabela 3, z zastrzeżeniem pkt 3.2.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	400	400	200
$> 5 \text{ i } < 50$	400	200	300 – przy spalaniu słomy
		300 – przy spalaniu słomy	200
			300 – przy spalaniu słomy

- 3.2. Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi $400 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych:

- 1) od dnia 1 stycznia 2025 r. – dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW,
- 2) od dnia 1 stycznia 2030 r. – dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 5 MW

– które są opalane wyłącznie biomasą drzewną rozumianą jako biomasa pozyskiwana z drzew lub krzewów, w tym polana drewna, zrębki, drewno prasowane w formie peletów, drewno prasowane w formie brykietów i trociny; w przypadkach gdy biomasa drzewna jest spalana w źródłach wielopaliwowych na przemian lub jednocześnie z innymi paliwami, w terminach, o których mowa w ppkt 1 i 2, standard emisyjny dwutlenku siarki dla spalania biomasy drzewnej wynosi $200 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$.

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	850	850	350
$> 5 \text{ i } \leq 20$	850	350	350
		850 – przy spalaniu ciężkiego oleju opałowego	
$> 20 \text{ i } < 50$	850	350	350

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi oraz dla silników opalanych paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe			silniki		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	850	850	120 – przy spalaniu paliw ciekłych innych niż olej napędowy	–	–	120 – przy spalaniu paliw ciekłych innych niż olej napędowy
> 5 i < 50	850	120 – przy spalaniu paliw ciekłych innych niż olej napędowy	120 – przy spalaniu paliw ciekłych innych niż olej napędowy	–	120 – przy spalaniu paliw ciekłych innych niż olej napędowy	120 – przy spalaniu paliw ciekłych innych niż olej napędowy

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 6.

TABELA 6.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
gaz ciekły	5	5	5
niskokaloryczny gaz koksowniczy	400	400 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 400 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym w hutnictwie żelaza i stali 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym poza hutnictwem żelaza i stali	400 – źródła opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym w hutnictwie żelaza i stali 200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym poza hutnictwem żelaza i stali 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym poza hutnictwem żelaza i stali

niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	200	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem wielkopiecowym w hutnictwie żelaza i stali 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem wielkopiecowym poza hutnictwem żelaza i stali	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem wielkopiecowym w hutnictwie żelaza i stali 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem wielkopiecowym poza hutnictwem żelaza i stali
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600	600 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW	200 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW
gazy pozostałe	35	35	35

7. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi określa tabela 7.

TABELA 7.

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
paliwa gazowe ogółem	12	12	12
gaz skroplony	2	2	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy	133	133 – turbiny gazowe o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 130 – turbiny gazowe o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym w hutnictwie żelaza i stali 15 – turbiny gazowe o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym poza hutnictwem żelaza i stali	130 – turbiny gazowe opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym w hutnictwie żelaza i stali 15 – turbiny gazowe opalane niskokalorycznym gazem koksowniczym poza hutnictwem żelaza i stali
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	67	67 – turbiny gazowe o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW	65 – turbiny gazowe opalane niskokalorycznym gazem wielkopiecowym

		<p>65 – turbiny gazowe o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem wielkopiecowym w hutnictwie żelaza i stali</p> <p>15 – turbiny gazowe o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW opalane niskokalorycznym gazem wielkopiecowym poza hutnictwem żelaza i stali</p>	<p>w hutnictwie żelaza i stali</p> <p>15 – turbiny gazowe opalane niskokalorycznym gazem wielkopiecowym poza hutnictwem żelaza i stali</p>
--	--	--	--

8. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla silników opalanych paliwami gazowymi innymi niż gaz ziemny określa tabela 8.

TABELA 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _w , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	–	–	<p>15</p> <p>130 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów koksowniczych w hutnictwie żelaza i stali</p> <p>65 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów wielkopiecowych w hutnictwie żelaza i stali</p> <p>60 – przy spalaniu biogazu</p>
> 5 i < 50	–	<p>15</p> <p>130 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów koksowniczych w hutnictwie żelaza i stali</p> <p>65 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów wielkopiecowych w hutnictwie żelaza i stali</p> <p>60 – przy spalaniu biogazu</p>	<p>15</p> <p>130 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów koksowniczych w hutnictwie żelaza i stali</p> <p>65 – przy spalaniu niskokalorycznych gazów wielkopiecowych w hutnictwie żelaza i stali</p> <p>60 – przy spalaniu biogazu</p>

II. Standardy emisyjne tlenków azotu

1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami stałymi określa tabela 9.

TABELA 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 50	400

2. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 10.

TABELA 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	olej napędowy			pozostałe paliwa ciekłe
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	
1	2	3	4	5
≤ 5	400	400	200	400
> 5 i < 50	400	200	200	400

- 3.1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi określa tabela 11, z zastrzeżeniem pkt 3.2.

TABELA 11.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	400 – turbiny gazowe opalane paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej	400 – turbiny gazowe opalane paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej	200
> 5 i < 50	400 – turbiny gazowe opalane paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej	200	200

- 3.2. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny tlenków azotu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

4. Standardy emisyjne tlenków azotu dla silników opalanych paliwami ciekłymi określa tabela 12.

TABELA 12.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	–	–	250 1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym
$> 5 \text{ i } \leq 20$	–	190 1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym 225 – silniki opalane paliwem ciekłym innym niż olej napędowy	190 1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym 225 – silniki opalane paliwem ciekłym innym niż olej napędowy
$> 20 \text{ i } < 50$	–	190 1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym	190 1850 – silniki Diesla, których budowę rozpoczęto przed 18 maja 2006 r., i silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem ciekłym

5. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 13.

TABELA 13.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych	
	gaz ziemny	pozostałe paliwa gazowe
1	2	3
< 50	150	200

6.1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami gazowymi określa tabela 14, z zastrzeżeniem pkt 6.2.

TABELA 14.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{w}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych			
	turbiny gazowe	silniki		
		do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	–	–	190 380 – silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem gazowym
> 5 i < 50	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	–	190 380 – silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem gazowym	190 380 – silniki dwupaliwowe pracujące w trybie zasilania paliwem gazowym

6.2. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny tlenków azotu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami stałymi określa tabela 15.

TABELA 15.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{w}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	100	100	50
> 5 i ≤ 20	100	50	50
> 20 i < 50	100	30	30

2. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 16.

TABELA 16.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	50	50	50
> 5 i < 50	50	30	30
		50 – przy spalaniu oleju napędowego	50 – przy spalaniu oleju napędowego

3. Standardy emisyjne pyłu dla turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi oraz dla silników opalanych paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy określa tabela 17.

TABELA 17.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe			silniki opalane paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	50	50	20	–	–	20
			50 – przy spalaniu oleju napędowego			
> 5 i ≤ 20	50	20	20	–	20	20
		50 – przy spalaniu oleju napędowego	50 – przy spalaniu oleju napędowego			
> 20 i < 50	50	10	10	–	10	10
		50 – przy spalaniu oleju napędowego	50 – przy spalaniu oleju napędowego			

4. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem silników, określa tabela 18.

TABELA 18.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ u, przy zawartości tlenu w gazach odlotowych: dla turbin gazowych – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
1	2
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	30
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	25
pozostałe gazy	5

Uwaga:

Przez:

- 1) ciężki olej opałowy rozumie się:
 - a) ropopochodne paliwo ciekłe objęte kodem CN 2710 19 51 do 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 lub 2710 20 39 lub
 - b) ropopochodne paliwo ciekłe, inne niż olej napędowy, które z powodu ograniczeń jego destylacji zalicza się do kategorii ciężkich olejów przeznaczonych do użycia jako paliwo, i którego mniej niż 65% objętości, włączając straty, destyluje w temperaturze 250°C przy zastosowaniu standardowej metody badania destylacji produktów naftowych ASTM D86; jeżeli destylacja nie może być ustalona standardową metodą badania destylacji produktów naftowych ASTM D86, produkt ropopochodny jest zaliczany do kategorii ciężkich olejów opałowych;
- 2) gaz ziemny rozumie się występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20% (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników.

STANDARDY EMISYJNE DLA ŚREDNICH ŹRÓDEŁ BĘDĄCYCH ŹRÓDŁAMI NOWYMI ORAZ DLA ŚREDNICH ŹRÓDEŁ BĘDĄCYCH ŹRÓDŁAMI ISTNIEJĄCYMI, KTÓRE ZOSTAŁY ODDANE DO UŻYTKOWANIA PRZED DNIEM 29 MARCA 1990 R., DLA KTÓRYCH PROWADZĄCY TAKIE ŹRÓDŁA ZOBOWIĄZALI SIĘ W PISEMNEJ DEKLARACJI, ZŁOŻONEJ ORGANOWI WŁAŚCIWEMU DO WYDANIA POZWOLENIA DO DNIA 30 CZERWCA 2004 R., ŻE ŹRÓDŁA BĘDĄ UŻYTKOWANE NIE DŁUŻEJ NIŻ DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R., A CZAS ICH UŻYTKOWANIA W OKRESIE OD DNIA 1 STYCZNIA 2008 R. DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R. NIE PRZEKROCZY 20 000 GODZIN, EKSPLOATOWANYCH PO DNIU 31 GRUDNIA 2015 R., A JEŻELI DEKLARACJA DOTYCZYŁA CZĘŚCI ŹRÓDŁA – TO DLA TYCH CZĘŚCI EKSPLOATOWANYCH PO DNIU 31 GRUDNIA 2015 R.

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki

1.1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami stałymi określa tabela 1, z zastrzeżeniem pkt 1.2.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła nowe	źródła istniejące, które zostały oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązali się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródła będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas ich użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli deklaracja dotyczyła części źródła – to te części eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	400 – przy spalaniu węgla kamiennego, węgla brunatnego, koksu lub torfu 200 – przy spalaniu biomasy lub pozostałych paliw stałych	1500 – przy spalaniu węgla kamiennego lub węgla brunatnego w źródłach o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 – przy spalaniu węgla kamiennego lub węgla brunatnego w źródłach o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1500 – przy spalaniu węgla kamiennego lub węgla brunatnego w źródłach o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 – przy spalaniu węgla kamiennego lub węgla brunatnego w źródłach o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	400 – przy spalaniu węgla kamiennego, węgla brunatnego, koksu lub torfu 200 – przy spalaniu biomasy lub pozostałych paliw stałych

		800 – przy spalaniu koks u lub torfu 400 – przy spalaniu biomasy lub pozostałych paliw stałych	800 – przy spalaniu koks u lub torfu 400 – przy spalaniu biomasy lub pozostałych paliw stałych	
> 5 i < 50	400 – przy spalaniu węgla kamiennego, węgla brunatnego, koks u lub torfu 200 – przy spalaniu biomasy lub pozostałych paliw stałych	1300 – przy spalaniu węgla kamiennego lub węgla brunatnego 800 – przy spalaniu koks u lub torfu 400 – przy spalaniu biomasy lub pozostałych paliw stałych	400 – przy spalaniu węgla kamiennego, węgla brunatnego, koks u lub torfu 200 – przy spalaniu biomasy lub pozostałych paliw stałych	400 – przy spalaniu węgla kamiennego, węgla brunatnego, koks u lub torfu 200 – przy spalaniu biomasy lub pozostałych paliw stałych

1.2. Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, dla źródeł nowych, a w okresie:

- 1) od dnia 1 stycznia 2025 r. – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW,
- 2) od dnia 1 stycznia 2030 r. – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 5 MW

– które są opalane wyłącznie biomasą drzewną rozumianą jako biomasa pozyskiwana z drzew lub krzewów, w tym polana drewna, zrębki, drewno prasowane w formie peletów, drewno prasowane w formie brykietów i trociny; w przypadkach gdy biomasa drzewna jest spalana w źródłach wielopaliwowych na przemian lub jednocześnie z innymi paliwami, to dla źródeł nowych, a w okresach, o których mowa w ppkt 1 i 2 – dla źródeł istniejących, standard emisyjny dwutlenku siarki dla spalania biomasy drzewnej wynosi $200 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła nowe	źródła istniejące, które zostały oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązali się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródła będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas ich użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli deklaracja dotyczyła części źródła – to te części eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	350	850	850	350
> 5 i < 50	350	850	350	350

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy określa tabela 3.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 50	120

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 4.

TABELA 4.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ciekły	5
niskokaloryczny gaz koksowniczy w hutnictwie żelaza i stali	400
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy w hutnictwie żelaza i stali	200
pozostałe gazy	35

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi określa tabela 5.

TABELA 5.

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz skroplony	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz wielkopieczowy	15
pozostałe gazy	12

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla silników opalanych paliwami gazowymi innymi niż gaz ziemny określa tabela 6.

TABELA 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 50	15
	40 – przy spalaniu biogazu

II. Standardy emisyjne tlenków azotu

1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami stałymi określa tabela 7.

TABELA 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła nowe	źródła istniejące, które zostały oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązali się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródła będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas ich użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli deklaracja dotyczyła części źródła – to te części eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	400	400	400	400
> 5 i < 50	300	400	300	300

2. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 8.

TABELA 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła nowe	źródła istniejące, które zostały oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązali się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródła będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas ich użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli deklaracja dotyczyła części źródła – to te części eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r.		
		do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	200 – przy spalaniu oleju napędowego 300 – przy spalaniu pozostałych paliw ciekłych	400	400	200 – przy spalaniu oleju napędowego 300 – przy spalaniu pozostałych paliw ciekłych
> 5 i < 50	200 – przy spalaniu oleju napędowego 300 – przy spalaniu pozostałych paliw ciekłych	400	200 – przy spalaniu oleju napędowego 300 – przy spalaniu pozostałych paliw ciekłych	200 – przy spalaniu oleju napędowego 300 – przy spalaniu pozostałych paliw ciekłych

3. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 9.

TABELA 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_{u} , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła nowe	źródła istniejące, które zostały oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązali się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródła będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas ich użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli deklaracja dotyczyła części źródła – to te części eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	100 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	100 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych
> 5 i < 50	100 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	100 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	100 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych

- 4.1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla turbin gazowych i silników opalanych paliwami ciekłymi i gazowymi określa tabela 10, z zastrzeżeniem pkt 4.2 i 4.3.

TABELA 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_{u} , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych			
	turbiny gazowe		silniki	
	paliwa ciekłe	paliwa gazowe	paliwa ciekłe	paliwa gazowe
1	2	3	4	5
< 50	75	50 – przy spalaniu gazu ziemnego 75 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	190 225 – dla silników dwupaliwowych pracujących w trybie zasilania paliwem ciekłym i silników Diesla opalanych paliwami ciekłymi	95 – dla silników opalanych gazem ziemnym 190 – dla opalanych gazem ziemnym silników dwupaliwowych pracujących w trybie

			innymi niż olej napędowy o całkowitej nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 20 MW i prędkości obrotowej ≤ 1200 obr./min	zasilania paliwem gazowym i dla silników opalanych paliwami gazowymi innymi niż gaz ziemny
--	--	--	--	--

4.2. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny tlenków azotu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

4.3. Standardy emisyjne tlenków azotu określone w pkt 4.1 nie mają zastosowania do silników opalanych paliwami ciekłymi lub paliwami gazowymi, których czas użytkowania w roku wynosi od 500 godzin do 1500 godzin i w których zastosowano pierwotne metody ograniczania emisji tlenków azotu gwarantujące dotrzymanie następujących wielkości emisji:

- 1) 1850 mg/m^3_u – w przypadku silników dwupaliwowych pracujących w trybie zasilania paliwem ciekłym i 380 mg/m^3_u – w przypadku silników dwupaliwowych pracujących w trybie zasilania paliwem gazowym;
- 2) 1300 mg/m^3_u – w przypadku silników Diesla o prędkości obrotowej ≤ 1200 obr./min i całkowitej nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 20 MW i 1850 mg/m^3_u – w przypadku silników Diesla o prędkości obrotowej ≤ 1200 obr./min i całkowitej nominalnej mocy cieplnej większej niż 20 MW;
- 3) 750 mg/m^3_u – w przypadku silników Diesla o prędkości obrotowej > 1200 obr./min.

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami stałymi określa tabela 11.

TABELA 11.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła nowe	źródła istniejące, które zostały oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązali się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródła będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas ich użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli deklaracja dotyczyła części źródła – to te części eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	50	100	100	50
$> 5 \text{ i } \leq 20$	30	100	30	30
$> 5 \text{ i } < 50$	20	100	20	20

2. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 12.

TABELA 12.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła nowe	źródła istniejące, które zostały oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla których prowadzący takie źródła zobowiązali się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródła będą użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas ich użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli deklaracja dotyczyła części źródła – to te części eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r.		
		do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	50	50	50	50
> 5 i < 50	50 – przy spalaniu oleju napędowego 20 – przy spalaniu pozostałych paliw ciekłych	50	50 – przy spalaniu oleju napędowego 20 – przy spalaniu pozostałych paliw ciekłych	50 – przy spalaniu oleju napędowego 20 – przy spalaniu pozostałych paliw ciekłych

3. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 13.

TABELA 13.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy 3% zawartości tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być użytkowane w innym miejscu	30
pozostałe gazy	5

4. Standardy emisyjne pyłu dla turbin gazowych opalanych paliwami ciekłymi i gazowymi oraz dla silników opalanych paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy określa tabela 14.

TABELA 14.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m^3 , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	turbiny gazowe		silniki
	paliwa ciekłe	paliwa gazowe	paliwa ciekłe inne niż olej napędowy
1	2	3	4
≤ 5	20	5	20
> 5 i < 50	50 – przy spalaniu oleju napędowego 10	10 – przy spalaniu gazu wielkopiecowego 30 – przy spalaniu gazów wytwarzanych przez przemysł stalowy, które mogą być spalane w innym miejscu	10

Uwaga:

Przez:

- 1) ciężki olej opałowy rozumie się:

a) ropopochodne paliwo ciekłe objęte kodem CN 2710 19 51 do 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 lub 2710 20 39 lub

b) ropopochodne paliwo ciekłe, inne niż olej napędowy, które z powodu ograniczeń jego destylacji zalicza się do kategorii ciężkich olejów przeznaczonych do użycia jako paliwo, i którego mniej niż 65% objętości, włączając straty, destyluje w temperaturze 250°C przy zastosowaniu standardowej metody badania destylacji produktów naftowych ASTM D86; jeżeli destylacja nie może być ustalona standardową metodą badania destylacji produktów naftowych ASTM D86, produkt ropopochodny jest zaliczany do kategorii ciężkich olejów opałowych;

- 2) gaz ziemny rozumie się występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20% (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników.

STANDARDY EMISYJNE DLA DUŻYCH ŹRÓDEŁ BĘDĄCYCH ŹRÓDŁAMI NOWYMI, DLA DUŻYCH ŹRÓDEŁ BĘDĄCYCH ŹRÓDŁAMI ISTNIEJĄCYMI, KTÓRE ZOSTAŁY ODDANE DO UŻYTKOWANIA PRZED DNIEM 29 MARCA 1990 R., DLA KTÓRYCH PROWADZĄCY TAKIE ŹRÓDŁA ZOBOWIĄZALI SIĘ W PISEMNEJ DEKLARACJI, ZŁOŻONEJ ORGANOWI WŁAŚCIWEMU DO WYDANIA POZWOLENIA DO DNIA 30 CZERWCA 2004 R., ŻE ŹRÓDŁA BĘDĄ UŻYTKOWANE NIE DŁUŻEJ NIŻ DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R., A CZAS ICH UŻYTKOWANIA W OKRESIE OD DNIA 1 STYCZNIA 2008 R. DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R. NIE PRZEKROCZY 20 000 GODZIN, EKSPLOATOWANYCH PO DNIU 31 GRUDNIA 2015 R., A JEŻELI DEKLARACJA DOTYCZYŁA CZĘŚCI ŹRÓDŁA – TO DLA TYCH CZĘŚCI EKSPLOATOWANYCH PO DNIU 31 GRUDNIA 2015 R., ORAZ DLA ŹRÓDEŁ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 146A UST. 1 USTAWY Z DNIA 27 KWIEŃNIA 2001 R. – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA, EKSPLOATOWANYCH PO DNIU 31 GRUDNIA 2023 R. LUB PO WYKORZYSTANIU LIMITU CZASU UŻYTKOWANIA ODPOWIEDNIO 17 500 ALBO 32 000 GODZIN, MIMO ZŁOŻENIA PRZEZ PROWADZĄCYCH TAKIE ŹRÓDŁA PISEMNEJ DEKLARACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 146A UST. 1 TEJ USTAWY

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki

1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami stałymi i ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u			
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
	węgiel kamienny, węgiel brunatny i koks	torf	biomasa i pozostałe paliwa stałe	paliwa ciekłe
1	2	3	4	5
≥ 50 i ≤ 100	400	300	200	350
> 100 i ≤ 300	200	300	200	200
		250 – w przypadku spalania w złożu fluidalnym		
> 300	150	150	150	150
	200 – w przypadku spalania w cyrkulacyjnym lub ciśnieniowym złożu fluidalnym	200 – w przypadku spalania w złożu fluidalnym		

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 2.

TABELA 2.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ciekły	5
niskokaloryczny gaz koksowniczy	400
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	200
pozostałe gazy	35

- 3.1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki dla turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi określa tabela 3, z zastrzeżeniem pkt 3.2.

TABELA 3.

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych
1	2
paliwa gazowe ogółem	12
skroplony gaz	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy	133
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	67

- 3.2. W przypadku turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi standardy emisyjne dwutlenku siarki stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

II. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla

1. Standardy emisyjne tlenków azotu dla źródeł opalanych paliwami stałymi i ciekłymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u		
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
	biomasa i torf	pozostałe paliwa stałe	paliwa ciekłe
1	2	3	4
≥ 50 i ≤ 100	250	300 400 – przy spalaniu pyłu węgla brunatnego	300
> 100 i ≤ 300	200	200	150
> 300	150	150 200 – przy spalaniu pyłu węgla brunatnego	100

2. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	tlenki azotu	tlenek węgla
1	2	3
≥ 50	100	100

- 3.1. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla dla turbin gazowych (w tym turbin gazowych o cyklu złożonym (CCGT)) opalanych paliwami ciekłymi i gazowymi oraz dla silników gazowych opalanych paliwami gazowymi określa tabela 6, z zastrzeżeniem pkt 3.2–3.4.

TABELA 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe (w tym CCGT)				silniki gazowe	
	paliwa ciekłe		paliwa gazowe		paliwa gazowe	
	tlenki azotu	tlenek węgla	tlenki azotu	tlenek węgla	tlenki azotu	tlenek węgla
1	2	3	4	5	6	7
≥ 50	50	100	50	100	75	100

- 3.2. W przypadku turbin gazowych (w tym CCGT) opalanych paliwami ciekłymi standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla stosuje się wyłącznie do turbin opalanych paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej.
- 3.3. W przypadku turbin gazowych (w tym CCGT) opalanych paliwami gazowymi standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.
- 3.4. Standardy emisyjne tlenków azotu dla turbin gazowych (w tym CCGT) opalanych paliwami gazowymi pracujących w pojedynczym cyklu, których sprawność, określona przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 35%, oblicza się według wzoru:

$$50 \times \eta / 35$$

gdzie η - oznacza wyrażoną w procentach sprawność turbiny gazowej.

III. Standardy emisyjne pyłu

1. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami stałymi i ciekłymi, z wyłączeniem silników, określa tabela 7.

TABELA 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$	
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	przy zawartości tlenu w gazach odlotowych: dla turbin gazowych – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
	paliwa stałe	paliwa ciekłe
1	2	3
≥ 50 i ≤ 300	20	20
> 300	10	10
	20 – przy spalaniu biomasy lub torfu	

- 2.1. Standardy emisyjne pyłu dla źródeł opalanych paliwami gazowymi, z wyłączeniem silników, określa tabela 8, z zastrzeżeniem pkt 2.2.

TABELA 8.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości tlenu w gazach odlotowych: dla turbin gazowych – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
1	2
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	30
pozostałe gazy	5

- 2.2. W przypadku turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi standardy emisyjne pyłu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.

STANDARDY EMISYJNE DLA INSTALACJI I URZĄDZEŃ SPALANIA ODPADÓW, DLA INSTALACJI I URZĄDZEŃ WSPÓLSPALANIA ODPADÓW, W PRZYPADKU GDY MOC CIEPLNA ZE SPALANIA ODPADÓW NIEBEZPIECZNYCH PRZEKRACZA 40% NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ INSTALACJI ALBO URZĄDZENIA, DLA INSTALACJI I URZĄDZEŃ WSPÓLSPALANIA ODPADÓW, W PRZYPADKU GDY WSPÓLSPALANIE ODPADÓW ODBYWA SIĘ W TAKI SPOSÓB, ŻE GŁÓWNYM CELEM INSTALACJI ALBO URZĄDZENIA NIE JEST WYTWARZANIE ENERGII LUB INNYCH PRODUKTÓW, ALE TERMICZNE PRZEKSZTAŁCANIE ODPADÓW, ORAZ DLA INSTALACJI I URZĄDZEŃ WSPÓLSPALANIA ODPADÓW, W PRZYPADKU WSPÓLSPALANIA NIEPODDANYCH PRZERÓBCE ZMIESZANYCH ODPADÓW KOMUNALNYCH, Z WYJĄTKIEM ODPADÓW INNYCH NIŻ NIEBEZPIECZNE OKREŚLONYCH W PRZEPISACH O KLASYFIKACJI ODPADÓW JAKO ODPADY O KODACH 20 01 I 20 02¹⁾

1. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów, dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku gdy moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych przekracza 40% nominalnej mocy cieplnej instalacji albo urządzenia, dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku gdy współspalanie odpadów odbywa się w taki sposób, że głównym celem instalacji albo urządzenia nie jest wytwarzanie energii lub innych produktów, ale termiczne przekształcanie odpadów, oraz dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku współspalania niepoddanych przeróbce zmieszanych odpadów komunalnych, z wyjątkiem odpadów innych niż niebezpieczne określonych w przepisach o klasyfikacji odpadów jako odpady o kodach 20 01 i 20 02, określa poniższa tabela.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/ m ³ _u), przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych ^{2), 3), 4)}		
		średnie dobowe	średnie trzydziestominutowe	
			A	B
1	2	3	4	5
1	pył	10	30	10
2	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10	20	10
3	chlorowodór	10	60	10
4	fluorowodór	1	4	2
5	dwutlenek siarki	50	200	50
6	tlenek węgla ⁵⁾	50	100 ⁵⁾	150 ⁶⁾
7	tlenki azotu dla istniejących instalacji ⁷⁾ i istniejących urządzeń ⁸⁾ o zdolności przetwarzania ⁹⁾ większej niż 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny lub dla nowych instalacji ¹⁰⁾ i nowych urządzeń ¹¹⁾	200	400	200
	tlenki azotu dla istniejących instalacji ⁷⁾ i istniejących urządzeń ⁸⁾ o zdolności przetwarzania ⁹⁾ do 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny	400	–	–

8	metale ciężkie i ich związki wyrażone jako metal	średnie z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin
	kadm + tal	0,05
	rtęć	0,05
	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5
9	dioksyiny i furany	średnia z próby o czasie trwania od 6 godzin do 8 godzin 0,1 ¹²⁾

2. Wyróżnia się następujące współczynniki równoważności toksycznej dla dioksyn i furanów, określonych w lp. 9:

2,3,7,8 – Tetrachlorodwubenzodioksyna (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – Pentachlorodwubenzodioksyna (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – Heksachlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Heksachlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Heksachlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptachlorodwubenzodioksyna (HpCDD)	0,01
Oktachlorodwubenzodioksyna (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – Tetrachlorodwubenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – Pentachlorodwubenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – Pentachlorodwubenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – Heksachlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Heksachlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Heksachlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – Heksaochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptachlorodwubenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – Heptachlorodwubenzofuran (HpCDF)	0,01
Oktachlorodwubenzofuran (OCDF)	0,001

Objaśnienia:

¹⁾ Przez:

- 1) instalację spalania odpadów rozumie się instalację wykorzystywaną do termicznego przekształcania odpadów lub produktów ich wstępnego przetwarzania, z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej; obejmuje to spalanie przez utlenianie, jak również inne procesy przekształcania termicznego, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające z przekształcania są następnie spalane;
- 2) instalację współspalania odpadów rozumie się instalację, której głównym celem jest wytwarzanie energii lub innych produktów, w której wraz z innymi paliwami są spalane odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów i innych paliw, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane z innymi paliwami;
- 3) urządzenie spalania odpadów rozumie się urządzenie w rozumieniu art. 3 pkt 42 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.), wykorzystywane do termicznego przekształcania odpadów lub produktów ich wstępnego przetwarzania, z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej; obejmuje to

- spalanie przez utlenianie, jak również inne procesy przekształcania termicznego, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające z przekształcania są następnie spalane;
- 4) urządzenie współspalania odpadów rozumie się urządzenie w rozumieniu art. 3 pkt 42 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, którego głównym celem jest wytwarzanie energii lub innych produktów, w którym wraz z innymi paliwami są spalane odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów i innych paliw, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane z innymi paliwami.
 - 2) W przypadku gdy odpady są spalane w powietrzu wzbogacanym w tlen, zawartość tlenu w gazach odlotowych może być wyższa, jeżeli jest ona określona w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym, przy uwzględnieniu szczególnych warunków prowadzenia procesu spalania odpadów.
 - 3) W przypadku instalacji spalania odpadów niebezpiecznych, z której gazy odlotowe są wprowadzane do powietrza za pośrednictwem urządzeń ochronnych ograniczających emisję, normalizacja w odniesieniu do zawartości tlenu jest wykonywana tylko wtedy, gdy wynik pomiaru zawartości tlenu prowadzonego w czasie pomiaru wielkości emisji przekracza standardową zawartość tlenu.
 - 4) Przy spalaniu olejów odpadowych standardy emisyjne są określone przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych.
 - 5) Standard emisyjny tlenku węgla dla instalacji spalania odpadów, w których zastosowano technologię złoża fluidalnego, wynosi 100 mg/m^3 jako wartość średnia jednogodzinna.
 - 6) Wartość średnia dziesięciominutowa.
 - 7) Jest to instalacja:
 - 1) użytkowana przed dniem 28 grudnia 2002 r., dla której pozwolenie na użytkowanie, a gdy takie pozwolenie nie było wymagane – pozwolenie na budowę, wydano przed tym dniem lub
 - 2) dla której pozwolenie na użytkowanie, a gdy takie pozwolenie nie było wymagane – pozwolenie na budowę, wydano przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli instalacja została oddana do użytkowania nie później niż w dniu 28 grudnia 2003 r., lub
 - 3) dla której wnioski o wydanie pozwolenia na użytkowanie, a gdy takie pozwolenie nie było wymagane – zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania, zostało złożone przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli instalacja została oddana do użytkowania nie później niż w dniu 28 grudnia 2004 r.
 - 8) Jest to urządzenie, które zostało wyprodukowane przed dniem 28 grudnia 2002 r.
 - 9) Jest to wyrażona w tonach ilość odpadów, która może być spalona w ciągu godziny w instalacji lub w urządzeniu spalania odpadów (podana przez projektanta i potwierdzona przez prowadzącego instalację lub użytkownika urządzenia). Jeżeli w zakładzie eksploatowanych jest kilka instalacji lub urządzeń spalania odpadów, uwzględnia się łączną zdolność przerobową tych instalacji lub urządzeń (odpowiednio – instalacji lub urządzeń nowych, istniejących albo wszystkich).
 - 10) Jest to instalacja inna niż instalacja istniejąca, o której mowa w objaśnieniu 7.
 - 11) Jest to urządzenie inne niż urządzenie istniejące, o którym mowa w objaśnieniu 8.
 - 12) Jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej.

STANDARDY EMISYJNE DLA INSTALACJI I URZĄDZEŃ WSPÓLSPALANIA ODPADÓW¹⁾

- I. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów dla substancji zawartych w gazach odlotowych, dla których w niniejszym załączniku standardy emisyjne nie zostały określone, oblicza się według wzoru:

$$\frac{V_{odp} \times C_{odp} + V_{proc} \times C_{proc}}{V_{odp} + V_{proc}} = C$$

gdzie:

C – oznacza standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów; standardy emisyjne należy obliczyć dla substancji zawartych w gazach odlotowych, dla których w tabelach niniejszego załącznika nie zostały one określone,

V_{odp} – oznacza objętość gazów odlotowych powstających ze spalania odpadów o najniższej wartości opałowej, określoną dla umownych warunków gazów odlotowych przy zawartości 11% tlenu (dla spalania olejów odpadowych – 3% tlenu w gazach odlotowych); jeżeli moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych wynosi poniżej 10% nominalnej mocy cieplnej instalacji, V_{odp} należy wyznaczyć z ilości odpadów, której spalanie odpowiadałoby 10% nominalnej mocy cieplnej instalacji,

C_{odp} – oznacza standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów określone w załączniku nr 7 do rozporządzenia w tabeli w kolumnie trzeciej jako średnie dobowe; w przypadku źródeł spalania paliw opalanych lokalnym paliwem stałym, w których są współspalane odpady i dla których z uwagi na jakość paliwa nie mogą być dotrzymywane wartości C_{proc} dla dwutlenku siarki określone w poz. III, zamiast tych wartości mogą być stosowane minimalne stopnie odsiarczania określone w § 13 ust. 9 rozporządzenia; w takim przypadku wielkość C_{odp} jest równa 0 mg/m³_u,

V_{proc} – oznacza objętość gazów odlotowych powstających w czasie prowadzenia procesu obejmującego spalanie paliw (bez spalania odpadów), wyznaczoną dla zawartości tlenu, dla której, zgodnie z przepisami rozporządzenia, należy standaryzować emisję, a w przypadku nieokreślenia w rozporządzeniu takich zawartości tlenu dla instalacji – objętość gazów odlotowych wyznaczoną dla rzeczywistej zawartości tlenu w gazach odlotowych, nierozrzedzonych dodatkiem niepotrzebnego powietrza,

C_{proc} – oznacza wartości określone dla niektórych rodzajów instalacji wskazanych w tabelach 2–7 niniejszego załącznika lub, w przypadku nieokreślenia w tym załączniku takich wartości dla instalacji lub substancji – rzeczywiste wartości stężeń substancji w gazach odlotowych występujące w czasie prowadzenia procesu obejmującego spalanie paliw (bez spalania odpadów), pod warunkiem że taka wielkość emisji substancji nie spowoduje przekraczania dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu lub wartości odniesienia.

Powyższy wzór jest stosowany także do obliczeń standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych powstających w procesie współspalania odpadów.

II. Piece do produkcji klinkieru cementowego, w których są współspalane odpady

1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne są określone jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych. Średnie dobowe wartości stężeń są obliczane na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
2. Standardy emisyjne C dla pieców do produkcji klinkieru cementowego, w których są współspalane odpady, określa tabela 1.

TABELA 1.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/ m ³ _u), przy zawartości 10% tlenu w gazach odlotowych ^{2), 3)}
1	2	3
1	pył	30
2	chlorowodór	10
3	fluorowodór	1
4	tlenki azotu	500
5	dwutlenek siarki	50 ⁴⁾
6	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10 ⁵⁾
7	tlenek węgla	2000
8	kadm + tal	0,05
9	rtęć	0,05
10	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5
11	dioksyne i furany	0,1 ⁶⁾

3. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w tabeli 1 w lp. 8–10 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 11 – minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.

III. Źródła spalania paliw, w których są współspalane odpady

- A. Wartości C_{proc} dla źródeł spalania paliw, w których są współspalane odpady, dla których pierwsze pozwolenie na budowę zostało wydane przed dniem 7 stycznia 2013 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostały oddane do użytkowania nie później niż w dniu 7 stycznia 2014 r., z wyłączeniem turbin gazowych i silników
1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne są określone jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych. Średnie dobowe wartości stężeń są obliczane na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
 2. W przypadku źródeł spalania paliw, do których stosuje się pierwszą lub drugą zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.), nominalną moc cieplną źródła ustala się z uwzględnieniem tych zasad.
 3. Wartości C_{proc} dla paliw stałych, z wyłączeniem biomasy, wyrażone w mg/m³_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, określa tabela 2.

TABELA 2.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁷⁾	400 300 – przy spalaniu torfu	200	200
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁷⁾	300 400 – przy spalaniu pyłu węgla brunatnego	200	200
3	pył	50	30	25 20 – przy spalaniu torfu	20

4. Wartości C_{proc} dla biomasy wyrażone w mg/m³_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, określa tabela 3.

TABELA 3.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁷⁾	200	200	200
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁷⁾	300	250	200
3	pył	50	30	20	20

5. Wartości C_{proc} dla paliw ciekłych wyrażone w mg/m³_u, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, określa tabela 4.

TABELA 4.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	>300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁷⁾	350	250	200
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁷⁾	400	200	150
3	pył	50	30	25	20

- B. Wartości C_{proc} dla źródeł spalania paliw, w których są współspalane odpady, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano po dniu 6 stycznia 2013 r. lub źródeł, które zostały oddane do użytkowania po dniu 7 stycznia 2014 r., z wyłączeniem turbin gazowych i silników
1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne są określone jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych. Średnie dobowe wartości stężeń są obliczane na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
 2. W przypadku źródeł spalania paliw, do których stosuje się pierwszą, drugą albo trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, nominalną moc cieplną źródła ustala się z uwzględnieniem tych zasad.
 3. Wartości C_{proc} dla paliw stałych, z wyłączeniem biomasy, wyrażone w mg/m³_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, określa tabela 5.

TABELA 5.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁷⁾	400 300 – przy spalaniu torfu	200 300 – przy spalaniu torfu, z wyjątkiem spalania w złożu fluidalnym 250 – przy spalaniu torfu w złożu fluidalnym	150 200 – przy spalaniu w cyrkulacyjnym lub ciśnieniowym złożu fluidalnym, a w przypadku torfu dla każdego spalania w złożu fluidalnym
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁷⁾	300 250 – przy spalaniu torfu	200	150 200 – przy spalaniu pyłu węgla brunatnego
3	pył	50	20	20	10 20 – przy spalaniu torfu

4. Wartości C_{proc} dla biomasy wyrażone w mg/m³_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, określa tabela 6.

TABELA 6.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁷⁾	200	200	150
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁷⁾	250	200	150
3	pył	50	20	20	20

5. Wartości C_{proc} dla paliw ciekłych wyrażone w mg/m³_u, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, określa tabela 7.

TABELA 7.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁷⁾	350	200	150
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁷⁾	300	150	100
3	pył	50	20	20	10

C. Standardy emisyjne C

1. Standardy emisyjne C metali ciężkich, dioksyn i furanów dla źródeł spalania paliw, w których są współspalane odpady, określa tabela 8.

TABELA 8.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne C w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u), przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych dla paliw stałych i 3% dla paliw ciekłych
1	2	3
1	kadm + tal	0,05
2	rtęć	0,05
3	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5
4	dioksyny i furany	0,1 ⁶⁾

2. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w tabeli 8 w lp. 1–3 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 4 – minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.
3. Wartości standardów emisyjnych substancji innych niż wymienione w tabeli 8 określa się zgodnie z poz. I.

IV. Instalacje inne niż wymienione w poz. II i III, w których są współspalane odpady

1. Standardy emisyjne C dla instalacji innych niż wymienione w poz. II i III, w których są współspalane odpady, określa tabela 9.

TABELA 9.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne C w mg/m^3_u (dla dioksyn i furanów w ng/m^3_u)
1	2	3
1	kadm + tal	0,05
2	rteć	0,05
3	dioksyne i furany	0,1 ⁶⁾

2. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w tabeli 9 w lp. 1 i 2 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 3 – minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.
3. Wartości standardów emisyjnych substancji innych niż wymienione w tabeli 9 określa się zgodnie z poz. I.

Objaśnienia:

- 1) Przez:
 - 1) instalację współspalania odpadów rozumie się instalację, której głównym celem jest wytwarzanie energii lub innych produktów, w której wraz z innymi paliwami są spalane odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów i innych paliw, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane z innymi paliwami;
 - 2) urządzenie współspalania odpadów rozumie się urządzenie w rozumieniu art. 3 pkt 42 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, którego głównym celem jest wytwarzanie energii lub innych produktów, w którym wraz z innymi paliwami są spalane odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów i innych paliw, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane z innymi paliwami.
- 2) W przypadku gdy odpady są współspalane w powietrzu wzbogacanym w tlen, zawartość tlenu w gazach odlotowych może być wyższa, jeżeli jest ona określona w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym, przy uwzględnieniu szczególnych warunków prowadzenia procesu spalania odpadów.
- 3) W przypadku instalacji współspalania odpadów niebezpiecznych, z której gazy odlotowe są wprowadzane do powietrza za pośrednictwem urządzeń ochronnych ograniczających emisję, standardową zawartość tlenu w gazach odlotowych uwzględnia się tylko wtedy, gdy pomiar zawartości tlenu wykonywany w czasie pomiaru wielkości emisji wykazuje przekroczenie standardowej zawartości tlenu.
- 4) Standardu emisyjnego dwutlenku siarki można nie stosować w przypadkach, gdy substancja ta nie powstaje w wyniku spalania odpadów albo gdy ilość tej substancji powstająca w wyniku spalania odpadów jest nie większa od ilości, jaka powstałaby, gdyby odpady nie były spalane.

- 5) Standardu emisyjnego substancji organicznych w postaci gazów i par wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny można nie stosować w przypadkach, gdy substancje te nie powstają w wyniku spalania odpadów.
- 6) Jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 7 do rozporządzenia.
- 7) Standardy emisyjne określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia. Dla źródeł spalania paliw o mocy mniejszej niż 1 MW, dla których standardy emisyjne nie zostały określone w rozporządzeniu, jako wartość C_{proc} należy przyjąć odpowiedni standard emisyjny określony dla źródeł o mocy 1 MW.

PROCESY PROWADZONE W INSTALACJACH, W KTÓRYCH SĄ UŻYWANE ROZPUSZCZALNIKI ORGANICZNE, DLA KTÓRYCH OKREŚLA SIĘ STANDARDY EMISYJNE

Proces prowadzony w instalacji, w której są używane rozpuszczalniki organiczne, zwany dalej „procesem”, obejmuje czyszczenie wyposażenia, ale nie obejmuje czyszczenia produktów, chyba że z niniejszego załącznika wynika inaczej.

1. Nakładanie spoiwa – proces, w którym spoiwo jest nakładane na powierzchnię, z wyjątkiem pokrywania spoiwem i laminowania związanego z działalnością drukarską oraz produkcją laminatów z drewna i tworzyw sztucznych. Spoiwo oznacza każdą mieszaninę, łącznie ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne potrzebnymi do jego właściwego zastosowania, którą nakłada się w celu spojenia odrębnych części produktu.
2. Powlekanie – proces, w którym następuje jednorazowe lub wielokrotne nałożenie powłoki na:
 - 1) następujące nowe pojazdy:
 - a) samochody osobowe kategorii $M_1^{1)}$, przeznaczone do przewozu pasażerów, posiadające nie więcej niż osiem miejsc do siedzenia, poza miejscem dla kierowcy, a także samochody kategorii $N_1^{1)}$, przeznaczone do przewozu towarów, posiadające maksymalną masę nieprzekraczającą 3,5 Mg, w takim stopniu, w jakim są pokrywane w tej samej instalacji co wskazane wyżej samochody osobowe kategorii $M_1^{1)}$,
 - b) samochody dostawcze i samochody ciężarowe kategorii N_1, N_2 i $N_3^{1)}$, z wyłączeniem kabin samochodów ciężarowych,
 - c) autobusy kategorii N_2 i $N_3^{1)}$, przeznaczone do przewozu pasażerów, które posiadają więcej niż osiem miejsc do siedzenia, poza miejscem dla kierowcy,
 - d) przyczepy kategorii O_1, O_2, O_3 i $O_4^{1)}$;
 - 2) kabiny nowych samochodów ciężarowych kategorii N_2 i $N_3^{1)}$, przeznaczone na pomieszczenie kierowcy oraz na wszelkie inne zintegrowane pomieszczenia na sprzęt techniczny w pojazdach wykorzystywanych do przewozu towarów i posiadających maksymalną masę przekraczającą 3,5 Mg;
 - 3) powierzchnie metalowe i z tworzyw sztucznych, w szczególności powierzchnie samolotów, statków, pociągów, ciągników lub maszyn rolniczych, przyczep do ciągników rolniczych;
 - 4) powierzchnie drewniane i drewnopochodne;
 - 5) tkaniny, włókna oraz powierzchnie folii i papieru;
 - 6) skórę.

Przez pojazdy, o których mowa w pkt 2 ppkt 1, należy rozumieć pojazdy o napędzie silnikowym, które poruszają się dzięki własnemu napędowi, posiadające co najmniej cztery koła, osiągające maksymalną prędkość przekraczającą 25 km/h, jak również ich przyczepy (pojazdy na kołach bez własnego napędu, ale z możliwością ciągnięcia przez pojazd silnikowy), z wyłączeniem pojazdów przemieszczających się po szynach, a także ciągników i maszyn rolniczych.

Powłoka oznacza każdą mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą nakłada się na powierzchnię w celu nadania jej efektu dekoracyjnego, ochronnego lub innego efektu funkcjonalnego.

Powlekanie nie obejmuje operacji powlekania podłoża metalami przy zastosowaniu technik natrysku elektroforetycznego i chemicznego.

Jeżeli powlekanie obejmuje operację, w toku której dowolną techniką nadrukowuje się ten sam artykuł, to taką operację nadruku traktuje się jako część powlekania. Proces powlekania nie obejmuje działalności drukarskiej będącej procesem odrębnym, ale działalność ta może być włączona do powlekania wówczas, jeżeli podlega ona zakresowi rozporządzenia.

3. Powlekanie zwijanych metali walcowanych – proces, w którym produkty walcowane w zwojach: stal, stal nierdzewną, stal powlekaną, stopy miedzi lub taśmę aluminiową, powleka się w sposób ciągły powłoką foliową lub laminowaną.
4. Czyszczenie na sucho – proces przemysłowy lub komercyjny, prowadzony z zastosowaniem LZO w instalacji do czyszczenia odzieży, mebli i podobnych towarów konsumenckich, z wyjątkiem ręcznego usuwania brudu i plam w przemyśle tekstylnym i odzieżowym.
5. Produkcja obuwia – proces produkcyjny, w którym wytwarza się kompletne obuwie lub jego części.
6. Produkcja mieszanin powlekających, lakierów, farb drukarskich lub spoiw – proces, w którym następuje wytwarzanie wskazanych wyżej produktów końcowych, a także produktów pośrednich, jeżeli są wytwarzane w tym samym zakładzie, drogą mieszania pigmentów, żywic i materiałów adhezyjnych z rozpuszczalnikiem organicznym lub z innym nośnikiem, w tym dyspersja i dyspersja wstępna, regulacja lepkości i odcienia barwy oraz operacje napełniania pojemników produktem końcowym. Lakier oznacza powłokę przezroczystą. Farba drukarska oznacza mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne, niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą stosuje się w działalności drukarskiej do nadruku tekstu lub obrazów na powierzchni.
7. Wytwarzanie produktów farmaceutycznych – wytwarzanie produktów końcowych, a także produktów pośrednich, jeżeli są wytwarzane w tym samym zakładzie, w procesach syntezy chemicznej, fermentacji, ekstrakcji, formowania i proces wykańczania produktów farmaceutycznych.
8. Drukarnictwo – proces polegający na reprodukowaniu tekstu lub obrazów, w którym przenosi się farbę drukarską na powierzchnie dowolnego rodzaju, z zastosowaniem nośnika obrazu. Proces ten obejmuje również związane z tym techniki lakierowania, powlekania i laminowania. Wyróżnia się następujące procesy składowe, do których stosuje się przepisy rozdziału 6 rozporządzenia:
 - 1) fleksografia – działalność drukarska stosująca nośnik obrazu wykonany z gumy lub z elastycznych polimerów światłoczułych, na których powierzchnie drukujące znajdują się powyżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących przez odparowanie rozpuszczalnika;
 - 2) gorący offset rotacyjny – działalność drukarska stosująca nośnik obrazu, na którym powierzchnie drukujące i niedrukujące znajdują się w tej samej płaszczyźnie, przy czym:
 - a) materiał, na który nanosi się druk, jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od podawania arkuszy,
 - b) powierzchnia niedrukująca przyjmuje wodę, a tym samym odpycha farbę drukarską,
 - c) powierzchnia drukująca jest przystosowana do przyjęcia i przekazania farby drukarskiej na powierzchnię, która ma być zadrukowana,
 - d) odparowanie następuje w tunelu suszarniczym, w którym nadrukowany materiał podlega schnięciu;
 - 3) laminowanie związane z działalnością drukarską – sklejanie dwóch lub więcej elastycznych materiałów w celu utworzenia laminatu;
 - 4) rotograwiura publikacyjna – działalność drukarska stosująca rotograwiurę do drukowania na papierze czasopism, broszur, katalogów lub podobnych produktów z zastosowaniem farb drukarskich na bazie toluenu;

- 5) rotograwiura – działalność drukarska stosująca cylindryczny nośnik obrazu (walec), na którym powierzchnie drukujące znajdują się poniżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących przez odparowanie rozpuszczalnika; wgłębienia są wypełnione farbą drukarską, zaś jej nadmiar jest zbierany z powierzchni niedrukujących, przed tym jak powierzchnia, która ma być zadrukowana, zetknie się z walcem i zbierze farbę z wgłębień;
- 6) sitodruk rotacyjny – działalność drukarska, w której farba drukarska jest nakładana na powierzchnię przeznaczoną do zadrukowania sposobem przetłaczania jej przez sito, które jest nośnikiem obrazu, i w którym powierzchnie drukujące (oczka) są otwarte i przepuszczają farbę, natomiast powierzchnie niedrukujące (oczka wolne od obrazu) są zaślepione i farba przez nie nie przechodzi; stosowana ciepla farba drukarska schnie tylko przez odparowanie; materiał, na który nanosi się druk, jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od podawania arkuszy;
- 7) lakierowanie – technika, którą nakłada się lakier lub powłokę klejową na materiał elastyczny w celu dalszego uszczelnienia materiału stanowiącego opakowanie.
9. Przeróbka gumy – proces polegający na zestawianiu mieszanek, mieszaniu, mieleniu, kalandrowaniu, wytłaczaniu i wulkanizacji kauczuku naturalnego lub syntetycznego oraz obejmujący inne operacje pomocnicze przekształcania kauczuku naturalnego lub syntetycznego w wykończony produkt.
10. Czyszczenie powierzchni produktów – proces polegający na stosowaniu rozpuszczalników organicznych w celu usunięcia zanieczyszczeń z powierzchni produktów, łącznie z odtłuszczeniem, z wyjątkiem czyszczenia na sucho. Proces czyszczenia, na który składa się więcej niż jedna operacja, przed jakimkolwiek innym rodzajem działalności lub po nim, jest traktowany jako jeden proces czyszczenia powierzchni. Proces ten nie dotyczy czyszczenia wyposażenia, ale czyszczenia powierzchni produktów.
11. Ekstrakcja oleju roślinnego lub tłuszczu zwierzęcego oraz rafinowanie oleju roślinnego – proces polegający na ekstrahowaniu oleju roślinnego z nasion oraz innych surowców roślinnych, przetwarzaniu suchych pozostałości w celu wytworzenia pasz zwierzęcych, oczyszczeniu tłuszczów i olejów otrzymanych z nasion, surowców roślinnych lub surowców zwierzęcych.
12. Obróbka wykończeniowa nowych pojazdów – proces przemysłowy lub komercyjny polegający na powlekanii i związanym z tym odtłuszczeniu, obejmujący:
 - 1) pierwotne powlekanie pojazdów drogowych lub ich części materiałami wykończeniowymi, wykonywane poza instalacją produkcyjną,
 - 2) powlekanie przyczep, w tym naczep zaliczonych do przyczep kategorii O, o której mowa w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.)– ale nieobejmujący wtórnego powlekania pojazdów drogowych lub ich części, wykonywanego jako część naprawy, konserwacji lub zdobienia.
13. Powlekanie drutu nawojowego – proces polegający na powlekanii przewodników metalicznych stosowanych do nawijania w szczególności cewek transformatorów i silników.
14. Impregnowanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych – proces polegający na wprowadzaniu środka konserwującego do masy drewna lub wyrobów drewnopochodnych.
15. Laminowanie drewna i tworzyw sztucznych – proces polegający na sklejanii drewna lub tworzywa sztucznego w celu wyprodukowania laminatów.

Objaśnienie:

- ¹⁾ Zgodnie z kategoriami pojazdów określonymi w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

STANDARDY EMISYJNE LZO

I. Standardy emisyjne LZO dla niektórych instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

1. Standardy emisyjne LZO dla niektórych instalacji określa tabela 1, w której jako:

- 1) S_1 są oznaczone standardy emisji zorganizowanej, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny;
- 2) S_2 są oznaczone standardy emisji niezorganizowanej, wyrażone jako procent wkładu LZO;
- 3) S_4 są oznaczone standardy emisji całkowitej, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki produktu lub surowca.

TABELA 1.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Z w Mg/rok	S_1 w mg/m^3_u	S_2 w %	S_4
1	2	3	4	5	6
1	Gorący offset rotacyjny	> 15 i ≤ 25 > 25	100 20	$30^{1)}$ $30^{1)}$	– –
2	Rotograwiura publikacyjna	> 25	75	$10 / 15^{2)}$	–
3	Sitodruk rotacyjny na tkaninie lub tekturze	> 30	100	20	–
4	Inny rodzaj rotograwiury i sitodruku rotacyjnego, fleksografia, laminowanie lub lakierowanie w drukarstwie	> 15 i ≤ 25 > 25	100 100	25 20	– –
5	Czyszczenie na sucho mebli, odzieży i innych podobnych produktów, z wyjątkiem ręcznego usuwania plam i zabrudzeń	> 0	–	–	20 g/kg czystego, suchego produktu
6	Czyszczenie powierzchni z zastosowaniem LZO, o których mowa w § 35 rozporządzenia	> 1 i ≤ 5 > 5	$20^{3)}$ $20^{3)}$	15 10	– –
7	Inny rodzaj czyszczenia powierzchni	> 2 i ≤ 10 > 10	$75^{4)}$ $75^{4)}$	$20^{4)}$ $15^{4)}$	– –
8	Powlekanie nowych pojazdów	$> 0,5$ i ≤ 15	$50^{5)}$	25	–
9	Obróbka wykończeniowa nowych pojazdów	$> 0,5$	$50^{5)}$	25	–
10	Powlekanie zwijanych metali walcowanych	> 25	$50^{6)}$	$5 / 10^{2)}$	–
11	Inny rodzaj powlekania metali, tworzyw sztucznych, tkanin ⁷⁾ , włókien, folii lub papieru	> 5 i ≤ 15 > 15	$100 / 100^{8)}$ $75 / 50^{8), 9)}$	20 20	– –
12	Powlekanie drutu nawojowego o średnicy: 1) $\leq 0,1$ mm;	> 5	–	–	10 g/kg powleczonego drutu

	2) > 0,1 mm		–	–	5 g/kg powleczonego drutu
13	Powlekanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych	> 15 i ≤ 25 > 25	100 / 100 ⁸⁾ 75 / 50 ⁸⁾	25 20	– –
14	Impregnowanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych: 1) krezotem; 2) innymi LZO	> 25 > 25	– 100	45 45	11 kg/m ³ impregnowanego drewna 11 kg/m ³ impregnowanego drewna
15	Powlekanie skór w meblarstwie i poszczególnych produktów skórzanych będących towarami konsumenckimi niewielkich rozmiarów, w szczególności toreb, pasków i portfeli	> 10	–	–	150 g/m ² powleczonej powierzchni
16	Inny rodzaj powlekania skór	> 10 i ≤ 25 > 25	– –	– –	85 g/m ² powleczonej powierzchni 75 g/m ² powleczonej powierzchni
17	Produkcja obuwia, w tym jego części	> 5	–	–	25 g na parę obuwia
18	Laminowanie drewna lub tworzyw sztucznych	> 5	–	–	30 g/m ² laminowanej powierzchni
19	Nakładanie spoiwa	> 5 i ≤ 15 > 15	50 ¹⁰⁾ 50 ¹⁰⁾	25 20	– –
20	Ekstrakcja tłuszczu zwierzęcego	> 10	–	–	1,5 kg/Mg surowca
21	Ekstrakcja lub rafinowanie oleju roślinnego z: 1) rycynusa; 2) nasion rzepaku; 3) nasion słonecznika; 4) soi (zwykła miazga); 5) soi (białe łuski); 6) innych nasion lub surowców roślinnych: a) proces odgumowania, b) proces frakcjonowania, z wyłączeniem odgumowania, c) pozostałe procesy	> 10	– – – – – – – – – – –	– – – – – – – – – – –	3 kg/Mg surowca 1 kg/Mg surowca 1 kg/Mg surowca 0,8 kg/Mg surowca 1,2 kg/Mg surowca 4 kg/Mg surowca 1,5 kg/Mg surowca 3 kg/Mg surowca

- Przez zużycie LZO, oznaczone w tabeli 1 jako Z, rozumie się wkład LZO w okresie roku, pomniejszony o masę LZO, które zostały w tym okresie odzyskane w celu ich wtórnego wykorzystania ($Z = I1 - I3$).
- Zużycie LZO określone w tabeli 1 w kolumnie trzeciej odpowiada łącznemu zużyciu LZO we wszystkich instalacjach w zakładzie, w których prowadzony jest dany proces.

II. Standardy emisyjne LZO dla niektórych instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

1. Standardy emisyjne LZO dla niektórych instalacji określa tabela 2, w której jako:

- 1) S_1 są oznaczone standardy emisji zorganizowanej, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny;
- 2) S_3 są oznaczone standardy emisji niezorganizowanej, wyrażone jako procent wkładu LZO;
- 3) S_5 są oznaczone standardy emisji całkowitej, wyrażone jako procent wkładu LZO.

TABELA 2.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Z w Mg/rok	S_1 w mg/m^3_u	S_3 w %	S_5 w %
1	2	3	4	5	6
1	Wytwarzanie mieszanin powlekających, lakierów, farb drukarskich lub spoiw	> 100 i ≤ 1000 > 1000	150 150	$5^{10)}$ $3^{10)}$	5 3
2	Przeróbka gumy	> 15	$20^{6)}$	$25^{11)}$	25
3	Wytwarzanie produktów farmaceutycznych	> 50	$20^{6)}$	$5^{11)}) / 15^{2), 11)}$	$5 / 15^{2)}$

2. Przez zużycie LZO, oznaczone w tabeli 1 jako Z, rozumie się wkład LZO w okresie roku, pomniejszony o masę LZO, które zostały w tym okresie odzyskane w celu ich wtórnego wykorzystania ($Z = I1 - I3$).
3. Zużycie LZO określone w tabeli 2 w kolumnie trzeciej odpowiada łącznemu zużyciu LZO we wszystkich instalacjach w zakładzie, w których prowadzony jest dany proces.

III. Standardy emisyjne LZO dla instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki powierzchni produktu¹²⁾ oraz jako stosunek masy LZO do jednostki produktu

1. Standardy emisyjne emisji całkowitej LZO dla instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, określa tabela 3.

TABELA 3.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Roczna produkcja w sztukach	Standard emisyjny LZO	
			instalacje nowe ¹³⁾	instalacje istniejące ¹⁴⁾
1	2	3	4	5
1	Powlekanie samochodów osobowych	> 5000	45 g/m^2 lub $1,3 \text{ kg na sztukę} + 33 \text{ g/m}^2$	60 g/m^2 lub $1,9 \text{ kg na sztukę} + 41 \text{ g/m}^2$
		≤ 5000 konstrukcji skorupowych lub > 3500 podwozi	90 g/m^2 lub $1,5 \text{ kg na sztukę} + 70 \text{ g/m}^2$	90 g/m^2 lub $1,5 \text{ kg na sztukę} + 70 \text{ g/m}^2$

2	Powlekanie kabin samochodów ciężarowych	≤ 5000 > 5000	65 g/m ² 55 g/m ²	85 g/m ² 75 g/m ²
3	Powlekanie samochodów ciężarowych i dostawczych	≤ 2500 > 2500	90 g/m ² 70 g/m ²	120 g/m ² 90 g/m ²
4	Powlekanie autobusów	≤ 2000 > 2000	210 g/m ² 150 g/m ²	290 g/m ² 225 g/m ²

2. Roczna produkcja określona w tabeli 3 w kolumnie trzeciej dotyczy łącznej produkcji we wszystkich instalacjach w zakładzie.
3. Standardy emisyjne LZO dla instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia nie więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, są określone w tabeli 1 w lp. 8.

Uwaga:

Przez:

- 1) powłokę rozumie się mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne niezbędne do jej właściwego zastosowania, którą nakłada się na powierzchnię w celu nadania jej efektu dekoracyjnego, ochronnego lub innego efektu funkcjonalnego;
- 2) lakier rozumie się powłokę przezroczystą;
- 3) farbę drukarską rozumie się mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne, niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą stosuje się w działalności drukarskiej do nadruku tekstu lub obrazów na powierzchni.

Objaśnienia:

- ¹⁾ Pozostałości rozpuszczalnika organicznego w wykończonym produkcie nie traktuje się jako emisji niezorganizowanej.
- 2) Pierwsza wartość dotyczy instalacji nowych, a druga instalacji istniejących, przy czym:
 - 1) przez instalację istniejącą rozumie się instalację użytkowaną w dniu 29 marca 1999 r. lub instalację, dla której wydano pozwolenie na użytkowanie przed dniem 1 kwietnia 2001 r. lub dla której przed tym dniem został złożony wniosek o wydanie pozwolenia na użytkowanie, a gdy takie pozwolenie nie było wymagane – zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania, jeżeli instalacja została oddana do użytkowania nie później niż do dnia 1 kwietnia 2002 r.;
 - 2) przez instalację nową rozumie się instalację inną niż instalacja istniejąca;
 - 3) jako instalację istniejącą traktuje się także zmienioną część instalacji, w przypadku:
 - a) dokonania istotnej zmiany instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.) – dla instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego,
 - b) zmiany instalacji powodującej wzrost emisji LZO o więcej niż 25% – dla instalacji, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia LZO mieszczącego się w dolnym przedziale progowym określonym w tabeli 1 w lp. 1, 4, 6, 7, 11, 13, 16 i 19 oraz

- w tabeli 2 w lp. 1, lub innych instalacji wymienionych w niniejszym załączniku o zużyciu LZO mniejszym niż 10 Mg w ciągu roku,
- c) zmiany instalacji powodującej wzrost emisji LZO o więcej niż 10% – dla instalacji innych niż wymienione w lit. a i b
– pod warunkiem że emisja z całej instalacji nie przekroczy emisji, która następowalaby, gdyby część zmieniona była traktowana jak instalacja nowa.
- 3) Dotyczy stężenia LZO w gazach odlotowych, bez przeliczania na całkowity węgiel organiczny.
- 4) Instalacje, w przypadku których prowadzący wykaże przed organem właściwym do wydania pozwolenia, że średnia zawartość LZO w zużytym materiale czyszczącym nie przekracza 30% (wagowo), są wyłączone ze stosowania tych wartości.
- 5) W przypadku prowadzenia pomiarów wielkości emisji zgodność ze standardem emisyjnym sprawdza się na podstawie pomiarów stężeń średnich piętnastominutowych.
- 6) W przypadku instalacji, w których zastosowano techniki pozwalające na wtórne wykorzystanie LZO odzyskanych z instalacji, S_1 wynosi 150 mg/m^3_u .
- 7) Sitodruk rotacyjny na tkaninach mieści się w lp. 3.
- 8) Pierwsza wartość dotyczy nakładania powłoki, a druga suszenia.
- 9) W przypadku instalacji do powlekania tkanin, w których zastosowano techniki pozwalające na wtórne wykorzystanie LZO odzyskanych z instalacji, S_1 wynosi 150 mg/m^3_u i obejmuje nakładanie powłok i suszenie.
- 10) Standard emisji niezorganizowanej nie obejmuje LZO sprzedanego jako część mieszaniny powlekającej w szczelnym pojemniku.
- 11) Standard emisji niezorganizowanej nie obejmuje LZO sprzedanego jako część produktu lub mieszaniny w szczelnym pojemniku.
- 12) Powierzchnia produktu jest to pole powierzchni wyznaczone z całkowitej powierzchni pokrytej elektroforetycznie i pole powierzchni wszelkich innych części, które zostały dodane w kolejnych fazach procesu powlekania, a które zostały pokryte takimi samymi powłokami jak zastosowane do danego produktu, lub pole powierzchni całkowitej produktu powleczonego w instalacji, przy czym pole powierzchni pokrytej elektroforetycznie oblicza się według wzoru:

$$\frac{2 \times \text{całkowita waga karoserii}}{\text{przeciętna grubość arkusza metalu} \times \text{gęstość arkusza metalu}}$$

W ten sposób ustala się również pole powierzchni innych części powlekanych, wykonanych z arkuszy metalu.

Standardy emisyjne LZO dla instalacji dotyczą wszystkich etapów procesu prowadzonych w tej samej instalacji, od powlekania elektroforetycznego lub wszelkiego innego rodzaju procesu powlekania, aż do końcowego woskowania i polerowania, jak również dotyczą LZO zużytych zarówno w czasie produkcji, jak i poza nim, do czyszczenia wyposażenia procesowego, w tym komór natryskowych oraz innego wyposażenia stałego.

- 13) Instalacja istniejąca rozumiana zgodnie z objaśnieniem 2.
- 14) Instalacja nowa rozumiana zgodnie z objaśnieniem 2.

WARUNEK PLANU OBNIŻENIA EMISJI

Warunek, którego spełnienie umożliwia odstępianie od standardów emisyjnych, w związku z planem obniżenia emisji, wyraża się następującym wzorem:

$$I1 - (I3 + H + O + W + R) \leq E$$

gdzie:

I1 – oznacza masę LZO wprowadzonych po raz pierwszy do instalacji w okresie roku,

I3 – oznacza masę LZO odzyskanych z instalacji w celu ich wtórnego użycia, ale nie jako wkład do instalacji, w okresie roku,

H – oznacza masę LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,

O – oznacza masę LZO zawartych w odpadach,

W – oznacza masę LZO zawartych w ściekach,

R – oznacza masę LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach ograniczających wielkość emisji LZO, nieuwzględnionych w O i W,

E – oznacza wielkość emisji docelowej ustaloną w następujący sposób:

- 1) masę substancji stałych zawartych w zużywanych w ciągu roku powłokach, farbach drukarskich, lakierach lub klejach mnoży się przez współczynnik krotności określony w poniższej tabeli:

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Współczynnik krotności
1	2	3
1	Rotograwiura, fleksografia, laminowanie lub lakierowanie jako część drukarstwa, powlekanie drewna, wyrobów drewnopochodnych, tkanin, włókien, folii lub papieru, pokrywanie spoiwem	4
2	Powlekanie zwijanych metali walcowanych, obróbka wykończeniowa pojazdów	3
3	Powlekanie produktów mających kontakt z żywnością, powlekanie dla potrzeb lotnictwa	2,33
4	Inne rodzaje powlekania, sitodruk rotacyjny	1,5

- 2) do standardu emisyjnego S_2 dodaje się liczbę n wynoszącą:
 - a) 15 – w przypadku instalacji, dla których standardy emisyjne są określone w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w:
 - lp. 8 i 9,
 - lp. 11, jeżeli roczne zużycie LZO jest nie większe niż 15 Mg,
 - lp. 13, jeżeli roczne zużycie LZO jest nie większe niż 25 Mg,
 - b) 5 – w przypadkach instalacji innych niż określone w lit. a;
- 3) mnoży się wartości otrzymane zgodnie z pkt 1 i 2, a następnie dzieli przez 100.

Uwaga:

Przez:

- 1) powłokę rozumie się mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne niezbędnymi do jej właściwego

zastosowania, którą nakłada się na powierzchnię w celu nadania jej efektu dekoracyjnego, ochronnego lub innego efektu funkcjonalnego;

- 2) lakier rozumie się powłokę przezroczystą;
- 3) farbę drukarską rozumie się mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne, niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą stosuje się w działalności drukarskiej do nadruku tekstu lub obrazów na powierzchni.